

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 92

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió extraordinària celebrada dia 4 de setembre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2017, de 4 d'agost, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears i de mesures per afrontar l'emergència en matèria d'habitatge a les Illes Balears, RGE núm. 9442/17..... [4924](#)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Guardin silenci, per favor.

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2017, de 4 d'agost, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears i de mesures per afrontar l'emergència en matèria d'habitatge a les Illes Balears, RGE núm. 9442/17.

Passam al punt únic d'aquesta sessió plenària extraordinària, que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2017, de 4 d'agost, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears i de mesures per afrontar l'emergència en matèria d'habitatge a les Illes Balears, RGE núm. 9442/17.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Vicepresident Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Bon dia, senyors i senyores diputats i diputades, membres del Govern, bon dia també al públic assistent.

Avui en aquest parlament duim l'aprovació definitiva del decret llei que ha de servir per restablir la seguretat jurídica de la modificació de la Llei de turisme per regular el lloguer turístic, modificació que el Govern va aprovar com a projecte de llei, que va ser tramitada en el Parlament de les Illes Balears, i que, com sabem, a la votació es va produir una incoherència temporal que va causar la no modificació de l'article 49 durant l'aprovació final de la llei el passat dimarts 18 de juliol en el Parlament.

Amb aquest decret esmenam aquesta incoherència, recordem que amb la votació havia quedat vigent l'article 49 de la llei Delgado-Bauzá, que era, com dic, totalment incoherent amb la resta de modificacions de la llei que havíem introduït.

A part de la introducció de la redacció de l'article 49 tal com l'havíem establert al projecte de llei, que regulava el lloguer turístic, per tant ara recuperam la redacció original, el decret llei també dona una resposta a les dificultats de la ciutadania d'accés a l'habitatge que en aquests moments es dona a determinades zones i indrets de les Illes Balears. La llei també -el decret llei- fixa un mecanisme àgil que hauria de permetre adoptar mesures que estableixin una resposta adequada, proporcionada i immediata a aquestes dificultats fins que no s'hagi completat la tramitació de la llei reguladora de l'habitatge en àmbit de les Illes Balears, llei que en aquests moments, com sabem, també es troba en tramitació.

Concretament s'estableix en el decret llei la declaració d'emergència en matèria d'habitatge, aquesta declaració s'acordarà pel Consell de Govern i afectarà un districte, un municipi o una illa sempre que es donin una sèrie d'indicadors que el mateix decret llei preveu. Reglamentàriament, a més, es

concretaran les condicions objectives de cada un d'aquests indicadors. A més s'estableix que serà preceptiu l'informe favorable del consell insular i de l'ajuntament o ajuntaments de l'àmbit de la zona de declaració. A més el Consell de Govern de les Illes Balears aprovarà un pla d'actuació amb mesures extraordinàries, com per exemple ajuts econòmics, suspensió de noves comercialitzacions d'estades turístiques en habitatges residencials a edificis plurifamiliars, i altres mesures que es considerin oportunes, sempre a proposta de la conselleria competent en matèria d'habitatge.

Com a darrer punt en el decret llei també s'afegeix, a l'article 75 de la Llei 8/2012, recordem que és l'article que especifica que els consells insulars i els ajuntaments hauran de zonificar les zones aptes per a lloguer turístic, per tant s'introdueix que les administracions responsables d'identificar aquestes zones aptes per a lloguer turístic a l'hora de zonificar hauran de tenir en compte i respectar una possible situació d'emergència en matèria d'habitatge que s'hagi declarat prèviament.

Torn dir-ho, i no em cansaré de repetir-ho, amb el decret llei que avui aprovam la llei torna a quedar com era quan la presentàvem: queda coherent i efectiva. Prova d'això són les conseqüències que ja hem vist aquestes darreres setmanes des de la publicació i entrada en vigor de la llei que regula el lloguer turístic. Hem vist que les plataformes i agències han estat avisant els seus clients d'aquests canvis normatius; hem vist, per exemple, que l'empresa Booking, una de les més importants en aquest àmbit, ja ens havia assegurat abans de l'entrada en vigor de la llei la seva col·laboració, i ha estat precisament aquesta empresa una de les primeres a avisar els seus clients de la modificació de la llei i ha demanat per tant la retirada de tota l'oferta il·legal i ha demanat als seus clients que publiquin el número de llicència de la Conselleria de Turisme o del consell insular respectiu. Altres empreses com Hometogo o Homestay estan fent el mateix; l'associació APTUR ha recomanat als seus socis que retirassin tota l'oferta il·legal, és a dir, tots els habitatges de plurifamiliars, per fer complir la llei; i també a la reunió que vàrem tenir la setmana passada amb una altra de les importants plataformes que es mouen en aquest àmbit, Airbnb, que ha avisat ja els seus clients de la nova normativa, tal com varen comentar a la darrera reunió mantinguda la passada setmana. I de fet hem vist que el nombre d'habitatges plurifamiliars que es comercialitza a les plataformes més grans ha començat a baixar. Per altra banda les agències immobiliàries estan declarant que efectivament a aquells llocs amb menys oferta de lloguer residencial, com Eivissa o Palma, ja es veuen moviments i canvis en el mercat immobiliari. Per a nosaltres, per tant, és important veure que es va complint la llei.

Fem complir, per tant, aquesta llei, cosa que l'anterior govern no va aconseguir mai amb la no regulació en forma de llei del 2012, recordem-ho, una llei, la de 2012, que prohibia el lloguer d'habitatges plurifamiliars però que era paper banyat, i de fet molta gent pensava, equivocadament, que el lloguer a habitatges plurifamiliars estava permès; si no, no s'entenen les declaracions que hem vist els darrers dies de gent que deia: com és possible que el que podia comercialitzar, ara, a la meitat de temporada turística, no m'ho deixin comercialitzar? No, no

estava permès abans i no està permès ara, almenys fins que la zonificació que ajuntaments i consells tenen encomanada acabi.

Hem vist, per tant, que cada vegada hi ha més habitatges que s'ofereixen per al mercat de lloguer de llarga estada. Com hem comentat, torna a haver-hi oferta de lloguer residencial per a la ciutadania de les Illes; per tant estam en bon camí per complir l'altre gran objectiu de la llei, d'aquest decret llei: el de garantir l'accés a l'habitatge per a la gent d'aquesta terra, la que viu a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Ja han començat els consells insulars a treballar en la zonificació per tenir-la feta en vista a la temporada que ve, i a l'any 2018 serà possible, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, el lloguer turístic en habitatges a edificis plurifamiliars, serà possible amb les condicions que marca la llei i allà on l'accés a l'habitatge -l'accés a l'habitatge- no s'hagi prioritzat i hagi permès aquesta situació, i allà on consells insulars i ajuntaments estableixin que són zones aptes. Amb aquestes condicions serà possible per primera vegada aquest lloguer amb condicions de legalitat i de seguretat jurídica.

També -l'altre gran objectiu que ens vàrem marcar- hem pogut donar a conèixer el sostre de places que hi ha a les Illes Balears -recordem que la llei va introduir l'intercanvi de places universal: cada plaça que donem d'alta ha de tenir la corresponent baixa, i les corresponents borses de places disponibles en aquests moments a cada una de les Illes, que ens xifren aquest total en 623.000 places a totes les Illes. Amb aquesta xifra a partir d'aquí no creixem i donam eines als consells insulars a través dels plans territorials insulars o dels PIAT, plans d'intervenció en l'àmbit turístic, perquè intervenguin. Vull recordar que el Consell de Mallorca, per exemple, ja ha anunciat conjuntament amb el Govern, on treballam, perquè els PIAT els estam treballant conjuntament, hem manifestat ja la nostra voluntat per en zones turístiques saturades, en zones turístiques madures, fins i tot introduir un decreixement de places turístiques. Posam, per tant, fre al creixement il·limitat de places turístiques i contribuïm per tant a moderar la massificació. Convertim el nostre model turístic en un model més responsable, sostenible i equilibrat, que no es basi en l'especulació, que no generi més pressió al nostre territori limitat i que permeti mantenir aquesta activitat, la turística, en el temps.

Com he dit abans, en el decret llei fixam un mecanisme àgil que permetrà, que haurà de permetre adoptar mesures que estableixin una resposta adequada, proporcionada i immediata a les possibles dificultats que es trobin en matèria d'habitatge. Per això, com he dit abans, en quatre mesos des de l'aprovació d'aquest decret llei es durà a terme el desenvolupament reglamentari de les condicions que caracteritzin l'existència objectiva de greus dificultats de la ciutadania en l'accés a l'habitatge a proposta de la Conselleria de Territori i Energia i aquesta declaració ens permetrà prendre les mesures adients.

En resum, i per acabar, per primera vegada tenim una regulació efectiva de la totalitat del lloguer turístic en totes les tipologies d'habitatges. Per primera vegada, per tant, no només els hotelers seran els que puguin beneficiar-se d'aquesta activitat econòmica sinó tota la ciutadania, però amb garanties,

amb garanties per a tothom i avançant d'aquesta manera cap a un millor repartiment de la riquesa generada pel turisme. També per primera vegada hem quantificat un sostre de places turístiques, hem posat per tant un límit, perquè sense límits no hi ha futur, perquè no podem créixer il·limitadament en un país d'illes com és el nostre. I per primera vegada també afrontam per tant aquest problema d'accés a l'habitatge de manera transversal, conjuntament des de les conselleries d'Habitatge i de Turisme.

Tot això ha estat possible gràcies al decret llei, aquest decret llei que restableix la totalitat de la modificació de la Llei de turisme, tal com es va presentar en aquest parlament després d'unes intenses negociacions entre els distints partits polítics que formam part o donam suport al Govern i als quals vull agrair la col·laboració i vull agrair també a tots que hagin pogut restablir aquesta incoherència que va quedar en el seu moment. Aprovar-ho avui, per tant, és una qüestió de sentit comú, és una qüestió de país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Intervenció dels grups parlamentaris a favor? Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Hay una escena en Alicia en el país de las maravillas en la que la protagonista, Alicia, escapando de las tropas de la reina se tira por un tobogán y acaba llegando a un sitio al descubierto en el que hay diversos caminos y no ve nada más que un poste al que se acerca para ver si le indica alguna dirección, y en el poste lo único que encuentra es una leyenda que dice: el que no sabe a donde va, puede acabar en cualquier parte.

Y lo cierto es que todas las bonanzas del turismo, toda esa masificación turística tiene consecuencias, tiene consecuencias en la población, tiene consecuencias en la calidad de vida de la población, en el tráfico, en el ruido, en la carestía de la vida, en la sociedad que encuentra en sus ciudades, carreteras y playas; tiene consecuencias también en el territorio, maltrato de las playas, el maltrato de los parques naturales, tiene también sobre los mares y la planta que supone... que es la posidonia y lo que suponen todos los fondeos que se realizan de una forma masiva sobre ella. Cuanto más dulce es la temporada turística para los hoteleros, más salada es el agua en muchas zonas para el resto de la población; también hay unas consecuencias laborales, a la vez que esas mismas caras alegres porque es una temporada dulce se da un constreñimiento de las caras de los trabajadores y trabajadoras de la hostelería por la explotación laboral a la que son sometidas. La cara de la Sra. de Benito, diciendo que las camareras de piso no sufren sobrecargas de trabajo es de las más duras que he leído en la prensa en los últimos meses.

Por lo tanto, también tenemos que tener en cuenta todas esas consecuencias del turismo. La sociedad en Baleares se está

polarizando, se está polarizando porque cada vez hay gente que le cuesta acceder a una vida, a una calidad de vida normal y cada vez hay gente que está más enriquecida como consecuencia de esa masificación. A la vez que les cuesta acceder a la cesta de la compra, a la vez que les cuesta llegar a fin de mes, una de las razones por las que no tienen una buena calidad de vida es porque les es más difícil llegar a una vivienda, a disfrutar de una vivienda asequible.

Nosotros entendemos, desde Podem Illes Balears, que hay que desmercantilizar el derecho a la vivienda, que el derecho a la vivienda es un derecho que tenemos que tener todas y todos por medio del cual accedemos a tener un techo donde poder formar nuestra vida, nuestra familia en la forma que consideremos oportuna de una manera digna, y la consecuencia del turismo, la consecuencia del alquiler turístico en la vivienda, de esa explotación, de esa especulación turística respecto a la vivienda, pues provoca que muchas familias sean expulsadas de tener ese derecho de una forma digna.

Una de las razones es, como digo, ese alquiler turístico. Por eso, tenemos que saber a donde ir, por eso tenemos claro a donde queremos ir desde Podem Illes Balears. Hay dos cosas fundamentales: una, evitar que la coyuntura de un aspecto coyuntural de la sociedad, como puede ser ahora que tenemos mucho turismo porque hay otros países en los que no se acercan turistas y se vienen más acá, que esa coyuntura se convierta en algo estructural, que nos conformemos como sociedad en que la gente dice que no puede acceder a la vivienda porque, claro, como vienen muchos turistas a los de aquí nos sale muy caro. No podemos permitirnos ese lujo de que se convierta ese hecho en un hecho estructural, por eso tenemos que modificarlo y por eso tenemos que no dejarnos arrastrar por esa creencia. Ese es uno de los aspectos.

Otro de los aspectos es empatizar legislativamente con las necesidades de la población. Nosotros entendemos, como Podem Illes Balears, que todo ese alquiler turístico perjudica el derecho a la vivienda. Hay otro tipo de sociedad, otra parte de la sociedad que cree que tiene derecho a poder alquilar su vivienda, bien, nos parece fenomenal, pero que no pueda afectar directamente al derecho a la vivienda, que un derecho a alquilar a turistas y ni siquiera el derecho del turista a alquilar una habitación o una casa vaya en contra o vaya en detrimento del derecho a la vivienda de la población.

Por lo tanto, nosotros creíamos que hay que limitar mucho lo que supone el alquiler vacacional porque está influyendo gravemente en el precio de la vivienda. Por eso fue el sentido del voto cuando se discutió la modificación de la ley y por eso, como entendemos y hablamos de empatizar con parte de la sociedad, ante el reconocimiento de la posibilidad de que exista emergencia habitacional en algunas zonas, somos capaces de rectificar y admitir que pueda haber gente que quiera alquilar su vivienda, y por eso admitimos ahora que el artículo 49 vuelva a su estado de redacción de la modificación del proyecto de ley original, pero con una salvedad, que hay un compromiso político de reconocimiento de emergencia habitacional ya en la isla de Ibiza, un compromiso político de que en Ibiza no se podrá alquilar en plurifamiliares y no se podrá, ¿por qué? Porque, aunque legalmente no esté definida la emergencia habitacional, como va a estar ahora por unos parámetros a

partir de la aprobación de este decreto, está claro que existe, porque es como cuando vemos un incendio; un incendio nadie lo define legalmente, pero sin embargo nos sale del corazón y de nuestra gestión mandar los hidroaviones de una forma inmediata. Pues lo mismo pasa en Ibiza: la gente en Ibiza se está marchando de Ibiza; ¿por qué?, porque no tiene posibilidades de disfrutar de una vivienda digna a un precio razonable, y lo malo es que están viniendo aquí y a Menorca, y aquí, en Palma, y en Menorca está también subiendo mucho el precio de la vivienda. Al final la gente se va a tener que marchar de Baleares; alguna gente, alguna gente. Y si baja será porque estamos teniendo razón de que hay que intentar incidir en el precio de la vivienda a través de la prohibición y de la no especulación del alquiler vacacional.

(Remor de veus)

No podemos... no podemos tirarnos por el tobogán, no podemos tirarnos por ese tobogán sin saber a donde vamos, y por eso creemos que el derecho a la vivienda se puede asegurar desde distintas leyes: desde la Ley turística, desde la Ley del suelo y desde las leyes de vivienda, y esta es la primera, y ese es uno de los aspectos importantes de este decreto, que es la primera vez en esta comunidad que se vincula un derecho al turismo, que se intenta proteger el derecho a la vivienda vinculado a un efecto sobre el turismo, o que el turismo tiene sobre la población. Es la primera vez que se incluyen aspectos habitacionales para zonificar o no zonificar, y eso es importante, eso es un hito que es mucho más importante de lo que parece, por muy grande que sea el circo, Sr. Font.

Bien, la declaración de emergencia habitacional es una herramienta, y como toda herramienta dependerá de quién la use, dependerá de cómo se use, y dependerá de para qué se use, pero es importante que esté, porque una vez que se declare una zona en emergencia habitacional tendremos un marco jurídico por el cual proteger ese derecho, y, también importante, tenemos un marco político sobre el cual ejercer esa acción, y por lo tanto si existe voluntad política se podrá proteger el derecho a la vivienda, y para nosotros pensamos que esa es una de las cosas más importantes, y por eso ese vínculo, esa inclusión en el artículo 75 de la Ley 8/12, sobre turismo, de los criterios habitacionales para poder zonificar o no, o suspender incluso directamente, si esa zona es declarada de emergencia habitacional, suspender directamente las concesiones de vivienda, las concesiones de licencias turísticas, nos parece muy importante, y sobre todo, como ha dicho el conseller, porque va a ser una herramienta ágil y que va a ser fácil de aplicar si es que hay voluntad política. Otra cosa es que veremos si hay voluntad política de aplicarla en los distintos ayuntamientos y en los distintos consells, que esperamos que sí, a la máxima prontitud posible, en función de los problemas de vivienda como pueden ser también los que se están viviendo en Palma, a la luz de las declaraciones que están realizando ahora las agencias inmobiliarias. Ahora las agencias inmobiliarias están diciendo que empieza a salir vivienda al mercado, anual; que empiezan a salir muchas viviendas, con lo que se espera que a partir de octubre bajen los precios porque empieza a salir mucha más vivienda. Veremos, pero hay que intentarlo; tenemos que vincular, tenemos que proteger el derecho a la vivienda.

Por eso vamos a dar apoyo a la aprobación de este decreto, porque entendemos que por primera vez en esta comunidad se reconozca que el turismo influye, y mucho, también de una manera especial en el derecho a la vivienda es muy importante, y tenemos la obligación de legislar para proteger a todas y a todos los habitantes de Baleares de esta lacra que supone la especulación sin medida del derecho a la vivienda.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morrás. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el resultat de la votació del projecte de llei de modificació de la Llei 8/2012 del passat 18 de juliol va deixar com a resultat una incoherència en un dels seus articles, això és un fet objectiu. Teníem una llei, la 8/2012, amb una determinada sistemàtica, allà on en els seus articles del 49 al 52 regulava les estades turístiques a habitatges amb una sistemàtica basada en l'acceptació de determinades tipologies i la prohibició dels plurifamiliars. La nova normativa que es proposava canviava la sistemàtica d'aquests articles del 49 al 52 i passava a una altra sistemàtica en què allò essencial no era la tipologia sinó la zonificació. En caure un dels articles, el 49, que està redactat amb la sistemàtica antiga, mentre la resta hi està amb la nova, es crea un problema d'interpretació i aplicació de la llei, un problema d'inseguretat jurídica que no beneficia ningú; en qualsevol cas només podria beneficiar aquells que vulguin infringir la llei.

Uns interpretaven que la definició de les tipologies del 49 no tenia rellevància ni limitava, ja que la resta d'articles donaven potestat als consells i als ajuntaments per zonificar altres tipologies, o que en qualsevol cas un decret de desplegament reglamentari ho podria aclarir. D'altres, que els plurifamiliars quedaven fora de l'àmbit de la llei: al no estar contemplats dins el concepte comercialitzador ni tampoc prohibit expressament, quedaven en una situació d'al·legalitat ni podien ser sancionats. Creim que era indispensable una solució ràpida d'aquests dubtes interpretatius, i que consells i ajuntaments que estan en el procés de realitzar la zonificació tenguessin un marc clar com més prest millor.

D'altra banda al decret llei s'introdueix el concepte d'emergència en matèria d'habitatge, una definició i unes previsions que compleixen allò que el nostre grup defensava a la tramitació que realitzàrem de la llei, una definició que fos respectuosa amb les competències dels consells insulars i dels ajuntaments, que no hi passàs per damunt, i una definició que no havia d'esmentar específicament cap dels consells insulars ni dels ajuntaments. Aquests eren els problemes que nosaltres manifestàrem quan debíem sobre la possibilitat d'introduir aquest concepte, i aquest decret llei introdueix aquest nou concepte que ha treballat el Govern respectant aquestes dues qüestions.

Per tant nosaltres evidentment donarem suport a aquest decret llei, i no m'allargaré més, perquè és imprescindible per seguretat jurídica la modificació de l'article 49, per seguretat jurídica del Govern i de tots els consells insulars i ajuntaments que han d'aplicar aquesta llei, i perquè la introducció d'aquestes mesures d'emergència en matèria d'habitatge creim que és positiva i és respectuosa amb els consells insulars i els ajuntaments, tal com nosaltres demanàvem que havia de ser.

No m'allargaré més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. El Decret Llei 3/2017, que avui validarem, incideix sobre dos aspectes essencials per a aquesta comunitat ja que, per una part, modifica la Llei 8/2012, de turisme, i, per una altra, estableix un procediment que ha de millorar l'accés dels ciutadans a l'habitatge en aquelles zones que, de forma objectiva, així ho determinin el Govern i les institucions insulars.

La modificació de la Llei de turisme, pel que fa referència a l'article 49, és necessària per coherència amb tot el text ja que la vigència de l'antic article 49 de la Llei Delgado, un cop aprovades les modificacions del 31 de juliol, el deixa sense sentit. La Llei 6/2017, de 31 de juliol, va canviar totalment el criteri per poder comercialitzar estades turístiques a habitatges, així hem passat del criteri arbitrari de la Llei 8/2012, on, excepte els plurifamiliars, totes les tipologies d'habitatge podien ser comercialitzades turísticament, passam idò a un criteri objectiu basat en normes d'ordenació territorial, urbanística, ambiental i altres instruments de planificació.

Amb aquest nou sistema els consells insulars establiran zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial, i aquest serà el primer requisit. La tipologia de l'habitatge deixa de ser el requisit determinant per poder comercialitzar turísticament un habitatge.

Per evitar confusions indesitjables, interpretacions errònies i donar seguretat jurídica és precís recuperar la redacció de l'article 49 modificat, que també ho vull dir, mai no s'hauria d'haver perdut, és necessari recuperar-lo per donar un marc jurídic clar per a les institucions, per als operadors turístics i també per als turistes.

Pel que fa al segon aspecte que aborda aquest decret llei la dificultat per accedir a un habitatge digne és un fet que preocupa al nostre grup i per descomptat també al Govern. Per això, la Llei 6/2017 ja especifica que a les zones aptes es podran comercialitzar estades turístiques a habitatges d'ús residencial si aquest ús extraordinari, extraordinari dels habitatges, és compatible amb l'ús ordinari de l'habitatge, això ja ho deia la llei. Ho dic perquè aquesta qüestió ja es va tenir

ben present en el projecte de llei de forma clara i precisa i d'aquesta manera consta a l'article 75.2 de la Llei 6/2017.

Avui, amb aquest decret llei, es modifica i s'especifiquen encara més les condicions en què es podrà fer l'ús turístic d'habitatges d'ús residencial i per això aquest decret llei introdueix que l'ordenació territorial dels recursos turístics s'ha de fer de conformitat també, també, amb la normativa d'habitatge. Però tot i aquesta inclusió de la normativa d'habitatge a l'ordenació turística s'ha avançat encara més i s'estableix un procediment específic per fer front al problema de l'accés a l'habitatge, per això aquest decret llei inclou un instrument que és la declaració d'emergència en matèria d'habitatge, és aquest un concepte que des de l'any 2015 s'està emprant a ciutats arreu de tot el món i a Espanya en aquelles comunitats autònomes que es troben amb aquesta mateixa situació. Aquest decret llei dona contingut a aquest concepte, el defineix en base a indicadors objectius, requereix de la participació del Govern i dels consells i dels ajuntaments afectats. La declaració ha d'anar acompanyada d'un pla d'acció que reculli mesures per fer front a la problemàtica detectada i no menys important assenyala la necessitat de fer el seguiment dels efectes de la declaració. També marca un termini de quatre mesos al Govern perquè en faci el desplegament reglamentari.

Vull remarcar una altra vegada que la preocupació del Govern per aquesta qüestió no ve d'ara, està present des del primer dia de la legislatura. Per tant, moltes són les accions que s'han realitzat des de la Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat per abordar aquesta qüestió, només n'enumeraré algunes com és l'augment del parc d'habitatges en lloguer, s'ha adequat la renda a la capacitat econòmica de les famílies, s'han modificat els barems per accedir als habitatges d'acord amb les entitats socials, s'ha habilitat un procediment extraordinari per agilitar l'accés a l'habitatge en els casos dels desnonaments, s'ha complementat la convocatòria d'ajudes al lloguer estatal per tal d'arribar a més persones en els casos especials d'Eivissa i de Formentera.

Des del vessant legislatiu, dos projectes de llei que incidiran sobre aquesta qüestió ja s'han iniciat els tràmits en aquest parlament, la Llei urbanística de les Illes Balears, que contempla mesures per tal de posar a l'abast dels ciutadans més habitatges de protecció social, i precisament el mateix dia que es va aprovar aquest decret llei per part del Govern es va aprovar la primera llei d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma, llei que ha de ser un instrument per facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant tres línies d'actuació, el lloguer com a eix de les polítiques d'habitatge, la complicitat dels grans tenidors d'habitatges buits i la lluita contra el frau. Tota una bateria d'accions que el Govern du a terme per facilitar l'accés a l'habitatge als ciutadans d'aquestes illes.

Per al nostre grup totes les mesures encaminades a facilitar l'accés i fins i tot per eradicar aquest problema tenen prioritat. Sabem que el problema de l'habitatge a les nostres illes té moltes i diverses causes, les més evidents la crisi financera, l'esclat de la bombolla, polítiques econòmiques regressives que han conduït a l'augment de les desigualtats socials, l'increment progressiu del nombre de famílies en el llindar de la pobresa. Més causes, hi ha poca oferta d'habitatges per a lloguer de

llarga durada ja que la darrera modificació de la LAU no incentiva als propietaris, més bé tot el contrari; la bona rendibilitat del mercat immobiliari; salaris baixos, molt baixos, també incideix, i com no la irrupció del lloguer de vacances.

Per abordar aquesta qüestió de forma eficaç és evident que s'ha d'incidir en la mesura de les competències i de les possibilitats sobre tots aquests factors, i és el que fa el Govern que de forma clara i decidida no perd cap oportunitat per atacar aquest problema. Per això, veiem molt positiu recollir i incorporar en aquest decret llei mesures en matèria d'habitatge que poden millorar la situació de moltes famílies, és la nostra prioritat.

També és cert que no s'ha de carregar la dificultat per accedir a un habitatge sobre una única causa perquè ens equivocaríem, ho dic perquè la darrera modalitat d'allotjament que de manera important s'ha incorporat al negoci turístic és l'estada turística a habitatges d'ús residencial, és una incorporació relativament recent que va en augment any rere any per les causes que tots coneixem: l'ús massiu per part dels visitants de les plataformes digitals a l'hora de cercar, comprar un allotjament per passar un dies, el nou perfil de viatger independent que es fa el viatge a mida, l'atractiu innegable de les nostres illes, el problema dels competidors són alguns dels motius que expliquen aquest augment considerable d'aquesta modalitat. És evident la incidència directa que té sobre el parc d'habitatges de lloguer, és evident.

També és evident que en un debat turístic en el mes de setembre és obligat parlar d'aquesta temporada, hem vist que totes les xifres indiquen que és molt bona temporada, molt bona temporada, però amb matisos que ens agradaria ressaltar, tot i la bona rendibilitat, conseqüència de les xifres de l'ocupació en els establiments i l'alt nombre de turistes, les pujades dels preus de les pernoctacions, segueix sense arribar als treballadors d'aquest sector els beneficis de segona temporada, no arriben ni a les millores en les condicions de feina ni en els salaris.

Pel que fa al tema de la saturació i el seu origen estadístiques oficials assenyalen que el 68,5% de les pernoctacions es produeixen en els establiments de sempre; el 16,2 va a segones residències, a habitatges d'amics o familiars, i el 15,3 a lloguer de vacances. Aquestes dades, amb relació a la sobreocupació que s'ha detectat ara fa poc dies després de les inspeccions fetes per la Conselleria de Turisme en el mes d'agost, ens indiquen on és realment que es concentra la majoria de visitants a aquestes illes. La sobreocupació és tremendament negativa des de molts de punts de vista, per als treballadors ja que la plantilla de l'hotel no està dimensionada al nombre real de turistes que s'allotgen i això implica una major càrrega de feina encara més; per als turistes ja que dona una sensació de massificació i saturació; per a la pròpia concentració a un indret pensat per donar un servei a un menor nombre de persones, i per a la destinació ja que sobreocupació i qualitat són antagonics.

Hem vist que els problemes per accedir a un habitatge digne són diversos, no hem de pensar que una sola mesura, la que sigui, acabarà amb el problema, s'ha d'incidir des de distints àmbits, des del rigor, sense demagògia i prescindint de percepcions subjectives. La forta estacionalitat en l'ocupació,

salariis baixos, la legislació estatal no favorable al lloguer de llarga durada, la necessitat de complementar les rendes familiars amb lloguer turístic i la forta demanda de lloguer de temporada no hi ha dubtes que són determinats de la situació que patim.

Les mesures que planteja per a aquesta qüestió el decret llei en el nostre entendre són necessàries, aquestes, les que el Govern ja aplica, i les que vendran per les lleis en tràmit.

Sobre la forma emprada, creim que un decret llei és una fórmula adient per poder actuar i fer efectives les mesures que proposa de forma ràpida sobre una qüestió de tanta transcendència. Per això el nostre grup donarà suport a la validació d'aquest decret llei, perquè va en la línia que volem: donar seguretat jurídica i seguir implantant mesures per facilitar l'accés a un habitatge digne a totes les persones que ara mateix tenen dificultat per accedir-hi.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Grups parlamentaris que intervendran en contra? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tornam recuperar el debat sobre la reforma de la Llei turística després de mes i mig d'incerteses, d'inseguretat jurídica, de confusió, de desordre generalitzat sobre tot allò que està permès, sobre tot allò que està prohibit, i sobre el que no és una cosa ni l'altra sinó tot el contrari.

Tornam recuperar un debat per incorporar a la llei, aquesta vegada via decret, les exigències i els absurds d'un grup parlamentari que ha tengut, té i tindrà contra les cordes el Govern de les Illes Balears fins al final de legislatura, i aprovaran avui la convalidació d'un decret que no millorarà la qualitat d'una llei que no satisfà ningú, que no aporta solucions a res i que es limitarà a prohibir allò que ja està prohibit: la comercialització turística d'habitatges en edificis plurifamiliars. I per a aquest viatge no feia falta tanta comèdia, i per a aquest viatge no feia falta tant de populisme, com tampoc no era necessari reduir el Parlament de les Illes Balears al nivell de desprestigi a què vostès el varen reduir aquella tarda. Segurament que al llarg de la història s'han viscut sessions parlamentàries poc afortunades, però segurament mai no es va viure una jornada parlamentària com la del passat 18 de juliol, i tot per culpa d'una majoria parlamentària descontrolada i desorganitzada, on ningú no es fia de ningú i on tots vostès es miren de reüll, una majoria que desgraciadament promet donar-nos molts més disgustos, i si no, al temps.

El ridícul no va poder ser major: pretenien aprovar la reforma de la Llei turística a través de la modificació de 24 articles, i no sé com se les varen arreglar vostès perquè la modificació del darrer article deixàs la llei com estava abans,

convertint els 23 articles anteriors en una situació d'impossible aplicació. Una veritable obra d'art, sí senyor.

Però tot això, encara que semblàs...

(Alguns aplaudiments)

...tot això, encara que semblàs una cosa espontània i imprevisible, allò cert és que no és així. Aquesta situació obeeix a una realitat innegable, aquesta situació és el resultat d'una combinació d'elements que deslegitimen el conseller Gabriel Barceló per continuar assegut allà on està assegut, i el primer d'aquests elements és que vostès, i vostè en particular, no tenen model clar del turisme que volen per a les Illes Balears; i el segon, que encara potser sigui pitjor que el primer, és que no tenen vostès controlades les seves majories parlamentàries per impulsar un model turístic solvent encara que el tinguessin, que no el tenen.

El debat també, però sobretot la tramitació de la llei, va evidenciar com mai la seva feblesa i la seva fragilitat, la fragilitat de la tercera edició d'un pacte fracassat. En primer lloc, els grups parlamentaris que diuen representar la majoria parlamentària varen presentar el doble d'esmenes que els grups parlamentaris que representen l'oposició. A les seves pròpies esmenes vostès varen presentar transaccions. Inaudit. Arriba el debat del ple amb una llei que en res no s'assembla a aquella llei que vostès varen presentar en aquest parlament d'inici, i per si això no fos poc -escoltin el que els diré- el mateix dia del ple recorren a l'auxili dels grups parlamentaris de l'oposició per aconseguir la unanimitat de vot per a aquells extrems que a la llei encara quedaven per reparar. Absolutament inaudit.

Senyores i senyors diputats, la majoria dels que som aquí coincidirem si deim que es tracta d'una autèntica temeritat el que vostès varen fer aquí el passat 18 de juliol. Legislar d'aquesta manera és legislar com un poll sense cap. Ningú mínimament responsable portaria un projecte de llei sense abans negociar-lo amb aquells que precisament l'han de votar; ningú mínimament assenyat i raonable s'atreveria a fer això. Molt incaut i molt ingenu ha de ser presentar un projecte sense abans resoldre-ho amb aquells que ho han de votar i als quals ja tots coneixem, i no els ve de nou a vostès negociar-ho amb els líders del sabotatge parlamentari, negociar-ho amb els campions del populisme, i negociar-ho amb aquells que són deslleials perquè la seva pròpia naturalesa els ha fet així. Això és el que vostès haguessin hagut de fer abans d'arribar a aquest parlament de les Illes Balears i presentar una llei de qualsevol manera.

(Alguns aplaudiments)

I aquí no es tracta, com dic, de tenir un govern -encara que el tinguem- d'incauts o un govern d'ingenus, sinó que del que es tracta és de tenir un govern de responsables, que és això el que ens fa falta i no tenim en aquesta comunitat autònoma, i aquí no es tracta de lamentar-se, de plorar quan la catàstrofe ja ha succeït; es tracta de consensuar-ho tot abans, es tracta de treballar-se les majories de les quals vostès cada dia aquí, en aquest parlament, presumeixen i no tenen, i es tracta de no tirar la culpa a l'altre quan tot acaba sortint francament malament. I això és el que vostès han fet, han tirat la culpa a aquells que

varen votar el que varen votar sense reconèixer que el problema no el tenen ells, sinó que el problema el tenen precisament vostès.

I ara els recordaré una sèrie de cites perquè crec que n'hi ha per sucari-hi pa. Deia el Sr. Conseller: "Podem cerca el titular fàcil i no va més enllà"; això deia vostè dels seus socis que seuen aquí. Però no només això, vostè dels seus socis deia el següent: "Podem ha creat un seriós problema d'inseguretat jurídica"; els que ha creat un gran problema d'inseguretat jurídica són vostès, han estat precisament vostès. Però a mesura que les crítiques augmentaven sobre la seva consciència, les declaracions cap a Podem ja no eren només advertiments, ja es convertien en veritables amenaces; li recordaré el que va dir precisament la Sra. Isabel Oliver: "Això tindrà conseqüències, això no quedarà així". Podem tremolava, Podem tremolava.

(Algunes rialles)

Les seves paraules, Isabel Oliver, varen fer tremolar tot el Grup Parlamentari de Podem, encara que siguin només (...). Vaja, tot molt democràtic, tot molt lògic si el que es pretén és seguir comptant precisament amb el suport de Podem.

Senyores i senyors diputats, al debat de la llei dèiem que la tècnica legislativa emprada per desenvolupar aquesta modificació no era la més apropiada. Els dèiem que no es podien confondre en un mateix text legislatiu realitats socials distintes, que no havien d'introduir en una llei turística qüestions pròpies d'una legislació distinta, i al final ho han acabat fent, i estic segur que no ho han fet per convicció sinó perquè vostès encara necessiten mantenir la cadira blava on seien a temperatura corporal.

Fins a sis versions distintes plantegen vostès perquè es pugui declarar en el decret el seu particular estat d'excepció, l'anomenada emergència d'habitatge. Despleguen un decret, un article interminable, amb una sèrie de supòsits en els quals s'ha d'entendre, s'ha d'interpretar que en aquests casos existirà la situació d'emergència d'habitatge i que veritablement més tenen a veure amb la política d'habitatge que no amb la mateixa realitat turística, i la mostra més evident del que dic és al mateix decret quan diu que serà la Conselleria d'Habitatge -Sr. Pons- la que haurà de determinar les mesures que corresponguin per decretar l'emergència d'habitatge, és a dir, que serà la Conselleria d'Habitatge la responsable de complir i fer complir una llei turística. Tot absolutament coherent, tot absolutament coherent.

Però per posar només dos exemples de les incongruències que avui ens porten en forma de decret a aquest parlament. Diuen que existirà emergència d'habitatge quan valorin el següent: a) la relació entre el nombre de persones inscrites com a demandants d'habitatge públic de lloguer i el total d'habitatges públics en règim de lloguer a l'àmbit definit. Si això és així avui mateix s'hauria de declarar l'emergència d'habitatge a tot el conjunt de les Illes Balears perquè, Sr. Pons, no existeix habitatge públic disponible en tot el conjunt de les Illes Balears per al nombre de persones inscrites com a demandants, tot això com a conseqüència de la inexistència política d'habitatge del Govern de les Illes Balears. D'acord amb això...

(Alguns aplaudiments)

... d'acord amb això decreti vostè, Sr. Pons, no el Sr. Barceló, vostè avui l'emergència d'habitatge.

Però el supòsit, que és per sucari-hi pa...

(Remor de veus)

... el supòsit, que és per sucari-hi pa...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... és...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

El supòsit, que és per sucari-hi pa...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats, guardin silenci. Esperin un segonet, per favor. Guardin silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Continui, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Però el supòsit, que és per sucari-hi pa, és el darrer de tots els sis que regulen el que vostès anomenen l'emergència d'habitatge, diuen que es decretarà l'emergència d'habitatge - escoltin- quan existeixi qualsevol altre, altre, supòsit que acreditat de forma objectiva i suficient l'existència de problemes d'accés a l'habitatge per a la població resident. Qualsevol altre supòsit distint, sense determinar a quin supòsit fa referència.

Atesa aquesta darrera declaració no era necessari complicar-se tant, Sr. Barceló, elaborar una norma tan complexa per després acabar dient que es declara l'emergència d'habitatge al districte, municipi o illa que a vostès els sembla quan jo vulgui *y porque yo lo valgo* no feia falta fer tota aquesta comèdia i no feia falta fer tot aquest absolut desbarat per incorporar un concepte jurídic que segueix sent indeterminat com és el de l'emergència d'habitatge.

Des del Grup Parlamentari Popular sempre hem mantingut que aquesta llei no aconseguiria solucionar el problema de l'habitatge per a ús social. La declaració d'emergència d'habitatge i els sis supòsits que el regulen és la millor mostra que vostès no aconseguiran destinar habitatges en aquest cas per a ús social, o almenys aquelles que vostès hi pretenen destinar. La declaració d'emergència d'habitatge en aquests supòsits evidencia que vostès, com dic, no ho aconseguiran i deixa a les clares que és possible que en el mercat es continuï produint una sobreocupació i revela que tots els remeis sancionadors, el fet que vostès regulin en sis supòsits l'emergència d'habitatge revela que tots els remeis sancionadors que la llei contempla no tendran cap tipus d'èxit, i això es diu posar-se la vena abans de la ferida i això és diu perdre o fer perdre el temps a la resta.

Dic tot això perquè crec que és important fer menció a aquesta qüestió i per altra banda crec que l'important també és abundar, que és el que ens porta aquí, sobre les conseqüències d'aquesta llei sobre el conjunt de la ciutadania, l'impacte que tindrà aquesta llei, i dir-los que res no canviarà amb la convalidació d'aquest decret, res no canviarà, tot seguirà absolutament igual, la mateixa incertesa continuarà, la mateixa inseguretats jurídica continuarà, l'estat de confusió generalitzat continuarà i el desordre continuarà existint perquè vostès precisament han ajudat a provocar-lo.

Tot això seguirà succeint perquè la llei barreja dos àmbits legislatius distints, considerant turístic qualsevol tipus d'arrendament encara que no ho sigui i, a més, segueix sense diferenciar què constitueix una activitat econòmica mercantil del que constitueix un rendiment de capital immobiliari. Aquesta situació genera un gran perjudici per als propietaris residents que lloguen els seus immobles sense la prestació de serveis propis de la indústria turística, i vostès el que fan és imputar-los directament, directament, una activitat il·legal per l'obtenció de rendes d'allò que constitueix el seu propi patrimoni immobiliari. I és que la consideració d'arrendament turístic no hauria de determinar-se d'acord amb la durada de l'arrendament, supòs que tot hi hauríem d'estar d'acord, sinó que la legalitat de l'activitat hauria de determinar-se per la prestació o no prestació de serveis que són propis de la indústria turística, i aquesta llei fa tot el contrari, provoca una afectació negativa i directa sobre milers, milers de propietaris que lloguen legalment les seves propietats d'acord amb la Llei d'arrendaments urbans des de fa, no d'avui ni de l'any passat, sinó de fa moltíssims anys i sobre els que avui pesa la presumpció que la seva activitat del que fan és fraudulent i, a més, els situen vostès al marge de la llei. Vostès els situen al marge de la llei.

Això no es pot permetre, no es pot permetre que una normativa sectorial envaeixi de forma tan descarada l'àmbit civil de les persones fent que pràcticament qualsevol individu que llogui el seu habitatge durant la temporada sigui considerat empresa comercialitzadora d'estades turístiques en habitatge, pràcticament impossibilitant i convertint en il·legal una activitat que, com dic en moltes ocasions, no pretén excedir més que de l'àmbit privat.

És per aquesta raó que des del Grup Parlamentari Popular seguim defensant amb convicció la versió de la Llei turística de

l'any 2012 i, en particular, allò que estableix l'article 50.2 que vostès han acabat pervertint, aquell precepte determinava que quan no es pogués acreditar que la contractació ha estat efectuada d'acord amb la Llei d'arrendaments urbans hauria de considerar-se que l'arrendament tenia una altra naturalesa distinta. Aquesta llei no s'atreveix, com fan vostès, a trencar, a rompre la jerarquia legal on la Llei d'arrendaments urbans era, i encara que vostès no vulguin, d'aplicació preferent a la Llei turística balear, i respectava el rang que a cada llei li correspon. Això vostès no ho fan aquí, inverteixen vostès aquest ordre de coses presumint d'inici que tot el que es fa en el nostre territori és turístic tret que es demostrï el contrari, circumstància que no només és una perversió legislativa de primer ordre sinó que a la vegada provoca una clara situació d'indefensió als propietaris que lloguen les seves propietats en el marc de la legalitat més absoluta.

Senyores i senyors diputades, i acab, quan es legisla cal fer-ho de manera que no es lesionin drets adquirits i tampoc entregant-se a la solució més burda de totes, a la més fàcil, considerar la prohibició de tot allò que em sembli turístic encara que no ho sigui. El que fan vostès amb aquesta llei és sembrar por a la gent com a element dissuasori, el que fan és amenaçar-los amb sancions, el que fan és arraconar els que fan les coses bé perquè deixin de fer-les i el que fan vostès és atacar directament, i escoltin...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, vagi acabant, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... atacar directament a una majoria de persones que possiblement treballant durament tota la seva vida per tenir una propietat ara la utilitzen per seguir guanyant-se humilment la vida, una vida que gràcies a vostès cada dia costa més viure-la.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Som aquí per convalidar en Frankenstein i, clar, nosaltres, des del nostre grup parlamentari, no compartim la necessitat de participar en la convalidació de Frankenstein perquè la nostra vocació no és *salvar al soldado Ryan*, el *soldado Ryan* no té salvació i el que s'hauria de fer és replantejar de dalt a baix aquesta regulació de lloguer turístic, però no és el que fan, i nosaltres pensam que val la pena contextualitzar on som, perquè ens perdem per les bardisses.

Vàrem començar aquesta legislatura amb un compromís electoral per part de l'actual majoria parlamentària a favor -a

favor- de regular el lloguer de vacances en habitatge plurifamiliar. Això era el plantejament inicial, i aquest plantejament inicial ha acabat amb una prohibició que ara s'intenta, diguem, arreglar via decret llei, amb uns senyors de Podemos que es varen posicionar en contra d'aquesta posició inicial, això és la realitat; amb un batle de Palma que declara que a Palma ho prohibirà tot, per tant hem evolucionat del que havia de ser una regulació a la prohibició. Aquest és el context polític: la majoria parlamentària d'esquerres ha evolucionat de la voluntat de regulació a la voluntat de prohibició, i la seva llei, la seva regulació, és un *totum revolutum* entre aquestes dues realitats, la voluntat de regulació i la voluntat de prohibició, i al final evidentment és una cosa que no funciona, perquè o es regula o es prohibeix.

Això és el context polític. I el context jurídic de la norma - ja ho vàrem dir en el debat de plenari-, aquesta llei tenia dues conseqüències pràctiques, dues: una, una moratòria d'un any, i, una altra, l'increment de la capacitat sancionadora, de persecució, de l'administració. Això eren les dues conseqüències pràctiques, i això és molt important per al debat que ens ocupa, perquè El Pi no pot donar suport a aquest decret llei per qüestions de forma i per qüestions de fons, i s'ha dit poc perquè aquí, clar, jo vull recordar, ara que la presidenta s'absenta, que aquest és el Govern del diàleg i que estava en contra dels decrets lleis, i avui tenim, diguem, l'exemple paradigmàtic de la seva coherència: diàleg zero, no hi ha ple de control al Govern, i decret llei, que segurament, amb tota probabilitat, ni tan sols no deixaran que es tramiti com a projecte de llei; és la seva pràctica habitual a tots els decrets lleis que ha fet aquest govern. Gran coherència.

Però, bé, és que els decrets lleis en teoria s'editen per raons d'extraordinària i urgent necessitat, i quan tu tens una moratòria d'un any, home, l'extraordinària i urgent necessitat on és, si durant un any està tot aturat? Hi ha una moratòria; quina extraordinària i urgent necessitat existeix aquí? Clar, és que vostès ni es molesten a justificar el seu decret llei, cosa que diu el Tribunal Constitucional que és imprescindible; vostès ni motiven per què existeix aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat, i els vull recordar, amb un acte de coherència, que quan vostès varen regular aquesta realitat, perquè si allò que és urgent és el lloguer turístic, si això és la urgència, com així varen fer un projecte de llei per regular el lloguer turístic? Si era urgent haurien d'haver fet un decret llei per regular el lloguer turístic, però resulta que per regular el lloguer turístic varen fer un projecte de llei. Per tant, coherència, zero absolut, i per tant és evident que vostès, si volien, diguem, rectificar les seves equivocacions i la seva incapacitat d'arribar a acords amb els seus socis el que haurien d'haver fet és tramitar un projecte de llei, per lectura única, per via d'urgència, pel que sigui, però no un decret llei, que vostès vull recordar que a Bauzá el varen posar blau per tramitar decrets lleis, però ara els és igual, ni tan sols no justifiquen per què dicten els seus decrets lleis.

Per tant, per la forma és evident que no podem estar d'acord amb aquest decret llei. Però és que el fons tampoc no ens satisfà, perquè, clar, a part de l'article 49, que evidentment era una incoherència absoluta així com havia quedat, vostès aprofiten per ficar altres additius a aquest decret llei; lògicament, perquè si no, no tenen suport parlamentari, perquè aquí el problema de fons és un i evident: que Podemos els ha

exigit unes compensacions per dir *Diego donde dije digo* en el passat ple de juliol. I clar, vostès mateixos es rectifiquen, però no rectifiquen l'article 49, que és el que havia quedat malament, vostès rectifiquen l'article 75, és a dir, vostès en un mes ja troben que la seva pròpia llei, on no ha estat transformada en el debat parlamentari, també val la pena canviar-la perquè no els satisfà suficientment, que ja em diran quina urgència i necessitat hi ha de modificar l'article 75; cap ni una!, i aquesta és la realitat de la qüestió.

Però és que és molt més greu la gran bandera que vol aixecar Podemos amb aquest decret llei, que és l'emergència de vacances. Vostès els han tornat prendre el pèl, als de Podemos, que és una habilitat que la veritat han practicat durant tota la legislatura amb prou eficàcia.

(Remor de veus)

Per què? Perquè l'article 3.3 del seu decret llei, per als que no ho hagin llegit, diu que correspon a la conselleria competent en matèria d'habitatge la tramitació del procediment de declaració d'emergència en matèria d'habitatge i ha d'acreditar que es tenen els requisits i les condicions -i ara ve la trampa- establertes legalment i reglamentàriament, reglamentàriament, i reglamentàriament. Vol dir que el decret llei no té cap eficàcia pràctica l'endemà de la seva publicació, perquè sense el reglament no hi ha emergència de vacances.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Procediment súper àgil!, conseqüències sobre l'habitatge i sobre l'accés evidents; el dia després de la publicació del butlletí, cap conseqüència ni una. Es farà un reglament que, com tants d'altres que vostès diuen "ho farem en quatre mesos", potser seran quatre mesos o quatre anys, ja ho veurem. Això és una incertesa que només els camins del Senyor ens il·lustraran. Per tant no hi haurà cap conseqüència d'emergència de vacances, ni hi haurà cap declaració d'emergència de vacances com a conseqüència d'aquest decret llei. On és la urgència i l'extraordinària necessitat? Si vostès mateixos tenen en tràmit un projecte de llei d'habitatge, que és possible que el projecte de llei d'habitatge arribi abans i estigui aprovat que el reglament de l'emergència de vacances! Impressionant, eh?, impressionant invent i gran... triomf que pot aportar Podemos a la societat. Titulars, titulars, façana, res realment que valgui la pena.

Que, per cert, ara vull aprofitar allò que diuen que el Pisuerga passa per Valladolid, que ja veurem aquest hivern si no arriba la llei d'habitatge si hi ha problemes amb el tema de les necessitats energètiques de les famílies. Com que vostès varen votar en contra la nostra proposició de llei ja veurem què passa quan no han adoptat cap mesura legislativa i han votat en contra de les que ha presentat el Grup Parlamentari d'El Pi, però bé... Tanc el parèntesi.

Quin és el problema, per tant? El problema és que aquest decret llei no serveix per a res i es riu de la participació de les minories d'aquest parlament, perquè el procediment legislatiu serveix perquè com a mínim la part minoritària de la cambra pugui participar en el procés d'elaboració de les lleis, que som el poder legislatiu, però vostès no ho volen entendre, això, i la

possibilitat que el Govern dicti decrets lleis és absolutament excepcional, i no existeix cap necessitat, pel que he explicat, que justifiqui aquest decret llei. Si volien donar-li coherència el que haurien d'haver fet és tramitar un procediment de llei només de l'article 49. L'emergència de vacances no serveix per res si és una presa de pèl i jocs d'artifici típics de Podemos i que el Govern li ofereix perquè en definitiva no li costa res i li permet treure endavant el seu projecte de llei.

I clar, aquí es dona una situació que, la veritat, per a l'oposició és mel, perquè, clar, avui ho aprovaran, vostès per ventura tendran un bon titular demà, però passarà el temps, passarà el temps i seran esclaus de les seves paraules, i veurem d'aquí a un any, d'aquí a un any i mig, si el món ideal que ens han profetitzat es compleix i tothom té aquesta facilitat d'accedir a l'habitatge i si els preus han baixat, que ja ho veurem, tot això, perquè, clar, vostès ens vénen aquí a explicar les mil meravelles, *Alicia al país de les Meravelles*, efectivament, això és el país de les meravelles, si vostès aconsegueixen el que ens han explicat, però la realitat serà molt més dura. I quina serà la realitat?, la realitat és que no s'haurà donat cap avanç significatiu en matèria d'accés a l'habitatge per aquesta declaració d'emergència d'habitatge, aquesta és la realitat. La realitat és que els preus del lloguer de llarga durada residencial no hauran baixat per la declaració d'emergència de vacances, i la realitat és que la regulació del lloguer de vacances haurà fracassat perquè no hi haurà cap habitatge que s'hagi donat d'alta en aquesta nova regulació. Aquesta serà la trista realitat.

Però vull anar a l'emergència d'habitatge aquesta perquè també hem de veure quines conseqüències té...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... l'emergència d'habitatge... sí, sí, l'emergència d'habitatge...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Ja, ja, ja ho sé, però si els fa gràcia jo els vull aclarir per què...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci. Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

... com que els costa entendre-ho. Emergència d'habitatge, molt bé. Quines són les conseqüències de la declaració d'emergència d'habitatge? Perquè, és clar, vostès ens expliquen que les conseqüències de l'emergència d'habitatge sembla que és que tothom podrà accedir fàcilment i a preus absolutament assequibles a un habitatge, o no? És que hem de veure quines

són les conseqüències de l'emergència d'habitatge, i en realitat el decret llei només diu que hi haurà dues conseqüències: una, que estarà prohibit el lloguer turístic... sí, sí, què vol dir que no? Punt 3.5, eh!: "el pla d'actuació establirà les mesures extraordinàries, ajuts econòmics, suspensió de noves comercialitzacions d'estades turístiques", aquestes són les seves dues conseqüències, què m'expliquen? Per tant, primera conseqüència, amb una moratòria, perquè clar a mi em fa gràcia el Sr. Morrás de Podem, quan diu: hem aconseguit que a Eivissa no es pugui fer lloguer de vacances. No, és que ja no es podia fer, què hem aconseguit? Si hi ha una moratòria! No hem aconseguit res, ja estava aturada la possibilitat de fer lloguer de vacances, ho ha dit el conseller i el Sr. Reus també ho ha dit. En definitiva, no hem aconseguit res, perquè a Eivissa estava prohibit abans del decret llei i continua estant prohibit després del decret llei. Per tant, vostès què han aconseguit? Res.

Per cert, que també em fa gràcia que vostè digui: és la primera vegada que es regula el turisme. Bé, serà la primera vegada que es regula el turisme amb influències a l'habitatge que vostès siguin grup parlamentari a les Illes Balears, però les Illes Balears tenen molta més història que la seva presència en aquesta cambra, però bé...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci...

EL SR. MELIÀ I QUES:

Emergència d'habitatge, primera conseqüència...

EL SR. PRESIDENT:

... Sr. Font i Sr. Morrás.

EL SR. MELIÀ I QUES:

... prohibició de lloguer turístic, ja està prohibit, gran conseqüència, eh. Segona conseqüència, més ajuts econòmics, pura gestió de la conselleria, si la conselleria vol prioritzar determinats àmbits o determinats habitatges o determinades situacions socials evidentment té eines més que a bastament amb les concessions d'ajudes, amb les concessions de subvencions, etc., per destinar aquests ajuts econòmics i no necessitava la seva declaració legal d'emergència d'habitatge. Això són les dues conseqüències que enumera el decret llei, després diu altres, que no sabem quines són, però això són totes les conseqüències que vostès han aconseguit amb aquesta gran eina de l'emergència d'habitatge. Enhorabona, segur que la gent els aplaudirà pel carrer perquè els hauran resolt el seu gran problema d'habitatge i d'accés a l'habitatge. Evidentment, això, ja dic, són purs titulars i pur foc d'artifici.

En definitiva, el Grup Parlamentari d'El Pi no donarà suport a aquest decret llei de convalidació de Frankenstein per una raó evident, que no és el decret llei la manera de rectificar la situació a la qual ens ha conduït el Govern amb aquesta confusió i amb aquesta inseguretat jurídica i perquè introdueix regulacions que ens semblen absolutament inútils i que no

aporten absolutament res per a la situació que viuen les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos no vamos a apoyar este decreto ley, un decreto ley para modificar la modificación de la Ley de 2012 de turismo. Estamos ante un decreto ley elaborado de urgencia como consecuencia del bochornoso espectáculo que protagonizó este gobierno junto con sus socios de gobierno Podemos que convocó un pleno extraordinario en julio *ex profeso* para aprobar una ley que no tenían acordada, un pleno donde se evidenció el caos que nos gobierna, la jaula de grillos en que se ha convertido este gobierno junto con sus socios, Podemos.

Retomamos, pues, setiembre con otro pleno extraordinario para remediar una ley que no tiene remedio, una ley que está suponiendo una auténtica tragedia para la economía familiar de muchos balears, una auténtica tragedia, Sr. Barceló. Unos ciudadanos que tenían puestas sus esperanzas en un PSIB y MÉS que les habían prometido por activa y por pasiva que ellos sí iban a regular por fin su actividad, y no como lo hizo el Partido Popular que la prohibió. Pues bien, está claro que con PSIB y MÉS ahora no solamente esta actividad está prohibida durante todo un año hasta que se decidan todas las zonas prohibidas, sino que además se ha demonizado toda la actividad con mantras perfectamente orquestadas para tapan la incompetencia del Govern en materia de vivienda y volcar sobre los ciudadanos el grave problema que este govern de la *gent contra la gent* está siendo incapaz de resolver.

Miren, este decreto de modificación, entre otras cosas, reintroduce el artículo 49 en la ley tal como estaba proyectado y redactado en el proyecto. Este artículo define el concepto de empresa comercializadora de estancias turísticas en vivienda, una definición a la que Ciudadanos se opuso desde el primer momento, explicamos el por qué y enmendamos el artículo así como todos aquellos que tenían relación, enmiendas sensatas que no fueron aceptadas porque nosotros sí teníamos como objetivo regular esta actividad y no prohibir.

Y, ¿por qué nos oponemos? Miren, este artículo 49, para definir qué es una empresa comercializadora de estancias turísticas en vivienda, usa el concepto de alquiler turístico y lo define, y aquí radica nuestra oposición al artículo puesto que el Govern define el concepto de alquiler turístico usando una definición semejante a la que la LAU utiliza para definir el alquiler de temporada. Estamos pues, a nuestro entender, ante una posible colisión con una ley estatal, tenemos dos actividades diferentes reguladas por normativas diferentes y que sin embargo a partir de ahora debido a este decreto, a esta ley autonómica, poseen la misma definición, y esto no se

sostiene en derecho. Con el agravante de que en otro de los artículos de la ley se define el concepto de canal de oferta turística, un concepto clave en esta ley, y se define como todo canal que comercializa viviendas en alquiler de costa estancia tenga o no -o no- servicios turísticos. Y esta puntualización genera más caos y confusión a la hora de aplicar las normativas.

Como vemos, tres conceptos, alquiler turístico, empresa comercializadora, ambos aparecen en el artículo 49, y canal de oferta turística son definidos en la ley de tal manera que se usan entre sí para definirse unos a otros generando un bucle de confusión e indefinición, una pescadilla que se muerde la cola, con la intención de dejar sin efecto la Ley de arrendamientos urbanos, lo cual jurídicamente no es posible. Una confusión e indefinición de estos tres conceptos, tan importantes para regular de manera clara y sencilla esta actividad, que lo que consigue es generar indefensión y una alta inseguridad jurídica para el ciudadano, un ciudadano que ante este caos legislativo desgraciadamente sólo va a poder defender sus posibles legítimos derechos pagándose abogados de su bolsillo, y esto es intolerable. Un gobierno ha de crear seguridad jurídica, y no al contrario, la confusión y la indefinición tiene como consecuencia que la administración, Sr. Barceló, pueda actuar como le plazca, y un gobierno no puede administrar como le plazca sino que ha de velar por los derechos de todos sus ciudadanos con normativas claras que generen seguridad jurídica al administrado y no al contrario.

Y lo grave de todo esto y lo que es inexplicable y que denota una gran irresponsabilidad por parte de este govern y que denota el desprecio hacia la angustia e incertidumbre que están sufriendo muchos ciudadanos es que el Govern no haya querido despejar estas dudas negándose a revisar su ley por el Consell Consultiu para así al menos publicar una ley que tenga todas las garantías de que está ajustada a derecho.

Ustedes, con este decreto, podrían al menos haber aprovechado para haber enmendado toda esta confusión, y no ha sido así.

Otro de los aspectos por los que no apoyamos el decreto ley es el artículo 3, el artículo 3 del decreto, que introduce ese eslogan de Podemos, de emergencia habitacional en la ley, y, sinceramente, nos parece una auténtica tomadura de pelo a los ciudadanos, y, sinceramente, es un insulto a la inteligencia de los ciudadanos. Mire, básicamente, este apartado, aparentemente tan largo, lleno de frases repetitivas, dividido en cinco puntos repetitivos, sencillamente dice que el Govern diga que dónde haya emergencia habitacional se pondrán las medidas convenientes, eso es todo.

Esta es la gran aportación de Podemos para solventar el problema de la vivienda, un partido que lleva casi dos años y medio gobernando en el Consell de Eivissa y donde el drama sigue creciendo; un partido que está siendo socio de gobierno estos dos años y medio y la emergencia habitacional que ustedes dicen sigue creciendo. Cinismo puro, señores de Podemos, cinismo puro para unos ciudadanos que llevan estos dos años y medio esperando medidas reales para que se solucione el grave problema, archi conocido y sufrido, de la falta de vivienda, un problema que en estos años de *pacte* se ha

acrecentado por la inacción y la falta de ideas y medidas concretas y con una ley de vivienda encallada desde el inicio de legislatura.

Pero lo más bochornoso de este artículo 3 del decreto es que el propio diputado de Podemos, el Sr. Aguilera, en un impulso de sinceridad, confesó en el Pleno que ellos, Podemos, no habían sido capaces de concretar el concepto de emergencia habitacional, ni ellos ni los juristas a los que habían pedido ayuda, ni el propio Govern, al que también había pedido ayuda, había sido capaz de definir y concretar este concepto; un govern, por cierto, que ahora los consejos están zonificando y avisando a los ayuntamientos que tienen tres meses para zonificar, y parece ser que, obviamente, están pasando olímpicamente de este concepto de emergencia habitacional que ustedes aquí han introducido en esta ley.

Es decir, con este decreto se va a aprobar una ley que lleva en su articulado un concepto que nadie sabe cómo definirlo ni cómo calcularlo o concretarlo, se introduce porque es un eslogan que suena bien. Esta es la baja, bajísima calidad legislativa de los partidos que nos gobiernan.

En conclusión, desde Ciudadanos no vamos a contribuir a este teatro "podemita", ni vamos a apoyar leyes y decretos que generan inseguridad jurídica, porque la política es un trabajo muy serio y los ciudadanos nos pagan para que resolvamos sus problemas y no para que seamos parte de ellos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, *bon dia a tothom*. El hecho de que volvamos a estar debatiendo este mismo tema, después de hace un mes, refleja la improvisación y el fracaso de este gobierno en su afán legislador de última hora. La precipitación con la que se ha elaborado este decreto y las prisas que vemos para aprobarlo no hace más que demostrar la falta de negociación, acuerdo y consenso previo. Una vez más constatamos su falta de coherencia entre lo que dicen y lo que hacen.

Mi abuela de Arteixo decía que "dime de qué presumes, te diré de qué careces", y con ustedes se cumple ese aforismo. Cuando hay que repetir mucho que uno es dialogante y busca consenso es que hacen todo lo contrario. Podemos admitir que el concepto de consenso es muy exigente, pero es que ustedes no han sido capaces siquiera de poner de acuerdo a las fuerzas que sostienen el govern, con el rodillo de una simple mayoría absoluta, y no estamos hablando de la letra pequeña de los *acords pel canvi*, eso ya hace tiempo que quedó atrás, para deshacer todos los que nos los creímos.

En cuanto a la precipitación, a mi entender, pasado ya el ecuador de la legislatura, no deja de ser desconcertante y de

verdad muy preocupante, imagino que durante el mes de agosto, las ganas de los socios del *pacte*, de entenderse respecto a cómo se reparten el próximo presupuesto, habrá propiciado también el deseo de alcanzar un acuerdo que solucione el desbarajuste causado con esa modificación de la Ley de turismo, supongo que los gestos para la galería, los exabruptos y deslealtades ya quedarán atrás y, como siempre, al final prevalecerán los intereses partidistas.

En lo que se refiere a mi motivación para rechazar en su totalidad esta ley no ha cambiado ni un ápice desde el pleno anterior mis argumentos, simplemente me gustaría añadir un pequeño fragmento, que espero que le suene a algún diputado de esta cámara: "Esta ley que ustedes presentan no hace nada para defender los intereses de los trabajadores, ni de los pequeños y medianos empresarios, tanto de hostelería como de otros sectores económicos, en lugar de considerar el turismo como un patrimonio social, con responsabilidad y participación de todos los agentes, comenzando por la administración hasta los turistas, los creadores de producto hasta los grupos de intereses productivos y no productivos, ciudadanos, en lugar de hacer esto esta ley considera al turismo patrimonio exclusivo de algunos hoteleros."

Sra. Oliver, es parte de su intervención ante la presentación del decreto de Delgado, no puedo estar más de acuerdo con usted en este tema, pero recordarán también que esa ley fue impulsada en forma de decreto, y vemos lo que hay ahora.

Sigo pensando que no hemos abordado el problema correctamente, lo repetí en todas las intervenciones que he tenido la oportunidad de tener para comentar lo de esta modificación de (...), estamos legislando en materia turística y, en especial, sobre el alquiler vacacional, sin tener en cuenta las implicaciones en materia de vivienda y urbanismo, nos falta una perspectiva de conjunto coherente e integral. Seguimos culpando a los ciudadanos por su afán de sobrevivir gracias al turismo residencial, tapando con este argumento nuestras propias vergüenzas en materia principalmente de vivienda, planificación turística, diversificación de factores productivos para evitar el monocultivo turístico.

Y por eso que insisto en rogarles que sean valientes, Sr. Barceló, por una santa vez, que no tengan... que no teman dar un paso atrás para buscar la integración de la reforma de la ley turística con una planificación de conjunto que incluya resolver los problemas de acceso a la vivienda de una parte de la ciudadanía, no podemos resolver el problema de acceso a la vivienda de los sectores más necesitados a costa del patrimonio, y del humilde patrimonio a veces de las familias, que incluso están utilizando este recurso para mantener su hipoteca o poder dar unos estudios dignos a sus hijos, o que están relegados, que no son capaces de que los vuelva absorber el mercado laboral, y esos ahorros de la bonanza anterior pues les ha permitido tener una propiedad que con ello están subsistiendo y están comiendo la familia.

Les recuerdo que ni ustedes ni el PP se han ocupado, ni ahora ni en anteriores legislatura, de promover políticas de vivienda social, solo tengo que señalar solares de propiedad pública, como Can Domenge, que han sido vendidos a manos privadas, y ahí se podrían hacer viviendas sociales, eso se

olvida; los solares públicos donde se podría hacer vivienda social esos están vendidos a un precio que dudo que sea precio de mercado, para hacer viviendas de lujo que se están vendiendo ahora a 1 millón de euros los pisos. Esto es lo que se preocupa uno de la vivienda, cuando llega el agua ya que ahoga pues entonces ahora se preocupa uno de la vivienda y de la emergencia habitacional.

Pero esto lo hay que hacer en toda la legislatura si realmente entiende uno que es un gobierno progresista y de los dos años que llevan gobernando no veo que hayan iniciado ningún proyecto de vivienda social, ni de alquiler social, es ahora.

Lo que nos lleva al tema clave en este decreto, hemos querido culpar al ciudadano del problema de la vivienda, después de años de abandono por las instituciones de una crisis económica que ya dura diez años, estamos culpando a nuestros ciudadanos por haber recurrido al alquiler vacacional para no tener que enfrentarse al desahucio. Ciertamente que algunas personas o empresas se han enriquecido con esta actividad, pero también para muchas familias esta actividad extra es la que ha marcado la diferencia entre mantenerse a flote o tener que depender de los servicios sociales. Yo echo de menos que las viviendas que tenían los bancos, como el Banco Popular, que están ahora vendiéndose al 40% de su valor real a fondos de inversión americanos, que no se pida por los gobiernos y por los diferentes partidos que tienen representación en el Congreso, pues que sean cedidas a las autonomías o a los ayuntamientos para que sean para los ciudadanos realmente de esta crisis, eso no lo escucho de ninguno de los grupos que han pasado por este atril.

La solución tiene que ser a cuenta de los que tienen las viviendas, tienen que solucionarles la falta de gestión a los políticos, está muy bien.

Estamos criminalizando, como digo, una de las pocas actividades económicas relacionadas con el turismo de la que puede beneficiarse la gente de a pie. Este decreto parece obedecer más a los intereses de las grandes empresas hoteleras que a los ciudadanos. Yo me pregunto, Sr. Vicepresidente, si usted ha hablado con sus bases, ha bajado a la calle, ha hablado con la gente que depende de estos alquileres para vivir, yo no sé qué intereses está defendiendo ahora mismo, sinceramente me gustaría saberlo, pero el de la gente no.

Este turismo del todo incluido, de los masivos, exige unas infraestructuras a medida de la que unos pocos ciudadanos se benefician, exigen una presión ecológica de nuestros ciudadanos que no están dispuestos a tolerar, pero no es el turismo vacacional. Si realmente, y no dejo de reconocerles que a lo mejor, pues estamos soportando más presión de la que podemos territorialmente y ecológicamente, pero ¿por qué el turismo vacacional, el de la gente que está sobreviviendo con esto, que es lo más transversal, lo que llega más a la gente de abajo, y no poner los límites a las entradas de puertos y aeropuertos? Eso no interesa, vale.

Poco más tengo que decir, también lo que dijo el Sr. Reus, estoy de acuerdo, las leyes tienen que entenderse y las tienen que entender con facilidad los ciudadanos para aplicarlas, y los

jueces, si tienen esta ley, no hay por dónde cogerla, no hay por dónde cogerla; el trabajo del legislador es hacer leyes que se entiendan y que se puedan aplicar con facilidad, sinceramente, yo pienso que esto lo tiene que hacer mirar porque esto pinta muy mal, le están haciendo muy bien el trabajo a la derecha, es que no son su mejor programa electoral, y demás.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, se li ha acabat el temps.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

No digo nada más. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn d'intervencions dels grups que han intervengut a favor. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sr. Presidente. Voy a empezar un poco por lo inmediato y por lo urgente, y recomendando a la Sra. Olga Ballester que anote un número de teléfono, que es 93153069, lo digo porque si en el plazo de este debate puede llamar a la sede Ciudadanos en Hospitalet de Llobregat le podrán explicar el concepto de emergencia habitacional, que ustedes reclaman mediante una moción en el Ayuntamiento, el día 2 de junio de 2016.

(Alguns aplaudiments)

Por favor llame para ver si puede corregir sus palabras sobre lo que ha dicho de que solo se requieren titulares.

Hay grupos que están viviendo precisamente de titulares a la contra, de ir sobre lo que es y lo que tiene que ser precisamente una solvencia política y la responsabilidad que tenemos sobre proteger un derecho a la vivienda, y eso no lo estamos haciendo aquí o por lo menos hay grupos parlamentarios que no lo demuestran. ¿Por qué? Porque lo único que pretenden es que siga esa situación económica neoliberal, en que *campi qui pugui* y aquí que se resuelvan las cosas y las familias a medida que vayan pudiendo.

Sr. Melià, es una herramienta, es una herramienta que van a poder utilizar sus ayuntamientos, donde gobiernan, en una localidad donde gobierne su partido podrá declarar el municipio en emergencia habitacional intentando ayudar a las familias que no pueden acceder a la vivienda, porque se prohibirá, entre otras cosas, además de ayudas económicas, se pueden prohibir los alquileres o suspender las licencias vacacionales.

Que sí que estamos de acuerdo, y creo que eso es indudable, en que es lo que está incidiendo más en el precio de la vivienda.

Claro que hay familias que están alquilando pisos, claro que hay familias que tienen un sobresuelo porque alquilan los pisos de alquiler vacacional, pero esas familias pueden dedicar

esos pisos a un alquiler anual -ganarán menos, claro, ganarán menos-, pero habrá gente que podrá acceder a la vivienda. ¿Qué prevalece, el derecho a especular, a microespecular, con todo el derecho que hay desde una política neoliberal, o prevalece o prevalece el derecho a proteger el derecho a la vivienda? ¿Qué prevalece para todas nosotras y nosotros? ¿Qué prevalece, que el turista pueda venir a un piso o que los que viven aquí puedan tener vivienda? Pues creo que el debate está bien claro.

Porque, además, claro que reconocemos que están alquilando, que se están alquilando ahora mismo pisos. Sr. Jerez, usted reconoce y dice lo mismo y lo contrario, dice que está prohibido, pero, a la vez, reconoce y aprueba y acepta que las ciudadanas y ciudadanos lo alquilan. ¡No me extraña, no me extraña, porque están muy de acuerdo en hacer, parece, cosas ilegales, porque, mientras que no esté regulado se hace de forma ilegal y como la administración no tiene recurso, pues no podrá! Claro, yo entiendo que tenga añoranza de que en los debates parlamentarios realizados el 18 de julio se hable sobre los problemas de la ciudadanía, y no sobre otras cosas que se debaten en otras fechas.

(Remor de veus)

No buscamos titulares, buscamos de la mejor manera posible que somos capaces de realizarlo el beneficio para la gente. Otra cosa es que haya partidos, haya grupos parlamentarios que busquen el beneficio para otro tipo de gente, de acuerdo, pero no para la mayoría, y en eso estaremos de acuerdo, porque hay mucha más gente que se ve afectada por el problema de la vivienda, como consecuencia del alquiler turístico, que gente que alquila los pisos. Aunque hay mucha gente que pueda alquilar los pisos, pero, señores, señoras, que lo pase al alquiler anual, que saquen en vez de 15.000 euros anuales, que saquen 6.000 o 7.000, y así complementan la renta. Vamos a intentar cambiar el paradigma de especulación inmobiliaria, de mercantilización del derecho a la vivienda, y eso lo podemos hacer nosotras y nosotros.

No sé por qué, ¿qué problema hay, hay algún problema? O es que tiene que ganar todo el mundo y cuanto más gane mejor y aunque el vecino no pueda vivir y tengan que compartir dos familias un piso..., pues bueno, da lo mismo, que tengan derecho a alquilar quien tenga una vivienda. Pues me parece, señoras y señores, que no es de recibo, no es de recibo, y si algunas y algunos estamos planteando aquí que eso es totalmente normal a lo mejor es porque aquí, dentro de esta cámara, hay muy poco problema de vivienda, pero ahí fuera hay gente que se está desplazando de su sitio de residencia porque no tiene alojamiento. Y seguimos hablando como si fuese, ah, estos de Podemos, que quieren titulares. ¡Pero qué me están diciendo! ¿En serio, de verdad, se lo creen? ¿En serio, de verdad, es responsabilidad política decir eso? ¿No es responsabilidad política el conocer...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás,...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... cómo está la situación de sus conciudadanos y conciudadanas...

EL SR. PRESIDENT:

..., Sr. Morrás, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Només un parell d'apunts ràpids, la Sra. Seijas deia per què no limitàvem els aeroports? Què més voldríem nosaltres i que ho hem reclamat cent mil vegades poder gestionar els aeroports de les Illes Balears i poder controlar el flux en els aeroports, evidentment que és la nostra aposta! Però l'Estat no ens permet ni cogestionar.

La Sra. Ballester i d'altres portaveus comentaven el tema de la inseguretat jurídica que es creava. Jo crec que precisament el que fem, que era urgent, és resoldre la inseguretat jurídica que creava la situació que s'havia donat respecte de l'article 49, i el Sr. Melià no hi veia cap urgència perquè hi ha una moratòria, una moratòria per fer unes feines, una moratòria perquè els consells insulars i els ajuntaments facin una tramitació que l'han de fer amb unes garanties, i per això és urgent que el 49 quedi clar i la zonificació que han de fer els consells i els ajuntaments la facin amb les mateixes garanties.

Però qui m'ha sorprès més ha estat el Sr. Jerez, el Sr. Jerez que ens ha toreat, perquè això és el que realment se li dona bé, ...

(Algunes rialles i remor de veus)

... ens ha toreat, i ens diu que defensen la seva llei que prohibeix el lloguer a plurifamiliars, i després ens diu que està a favor de les famílies i tal que lloguen els seus pisos. Sr. Jerez, la seva llei, que l'ha citada vostè, 52.2: prohibit a plurifamiliars; 50.2: hi ha comercialització turística si no es demostra el contrari. El mateix que deim nosaltres, Sr. Jerez, el mateix que deim nosaltres: hi ha comercialització turística si no es demostra el contrari. Nosaltres plantejam que es pugui llogar a plurifamiliars si es declaren zones aptes. Vosaltres..., el Grup Popular plantejava prohibir...

Una altra cosa que ha dit, jerarquia de lleis. La jerarquia de lleis no va així. Les lleis de l'Estat no van per damunt de les lleis de la comunitat autònoma, van en funció de les competències, van en funció de les competències. Evidentment la competència d'habitatge és de la comunitat; la competència en arrendaments urbans és de l'Estat, per tant l'Estat regula en arrendaments urbans; i la competència turística és de la comunitat autònoma, i per tant la comunitat autònoma regula en turisme, i les lleis de les comunitats autònomes valen tant com

les lleis de l'Estat, cadascú aplica les competències que té, però les lleis de l'Estat no van per damunt de les lleis de les comunitats autònomes.

Res més. Crec que és imprescindible per al nostre grup treure endavant aquest decret llei, aclarir com s'ha d'interpretar el concepte d'empreses comercialitzadores, i que els consells i els ajuntaments puguin fer la feina que els encomana la llei i definir les zones aptes i no aptes per a comercialització d'estades turístiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que val la pena fer dues paraules sobre la fórmula jurídica que s'ha emprat en aquest cas. Nosaltres pensam que és totalment i absolutament adient, contràriament al que han dit diversos grups. M'ha cridat l'atenció sobretot el que deia el Sr. Jerez, d'aquest pollastre sense cap; crec que és el que jo he pensat, que dic, miri, és una bona definició per al que va ser l'anterior govern del Partit Popular, perquè les dades són absolutament i totalment demolidores: els dos primers anys, o sigui, en vint-i-quatre mesos, es va aprovar en aquesta cambra la barbaritat de 24 decrets lleis, un cada any, un cada mes, perdoni, un cada mes, una cosa impressionant. D'aquests 24, 3 eren de turisme, que no sé amb qui devien haver parlat, després de tota aquesta..., diríem, fama negociadora que amb molta d'ironia vàrem veure a la darrera legislatura, idò tots aquests 24 decrets lleis, aquests 3 de turisme, en tota la legislatura 5 referents a turisme, la negociació va ser absolutament zero, per dir-ho de qualque forma.

Nosaltres vàrem estar en contra i continuam estan en contra de l'abús d'aquesta fórmula jurídica, però una cosa és l'abús de la fórmula jurídica, i l'altra és un ús responsable i just d'aquesta fórmula quan és adient i necessari fer-ho, que és el que nosaltres entenem que ha fet el Govern amb aquesta possibilitat.

Ah!, i una altra qüestió important, també: cap d'aquests 24 decrets lleis en dos anys no feia referència a habitatge; no feia referència cap a habitatge, cap decret llei, ni cap llei ni cap article de les altres lleis que es varen aprovar. És a dir, una diferència brutal respecte de la sensibilitat i de les ganes d'afrontar el problema d'aquest govern amb l'anterior.

I respecte del fons, crec que aquesta incertesa de tants de dies tampoc no és així, Sr. Jerez. Hi va haver exactament aquests quinze dies d'incertesa que vostè reconeix i que nosaltres reconeixem, el temps que va ser des de la publicació -menys de quinze dies- la publicació de la llei i l'aprovació del decret llei, van passar..., no arriben ni molt manco a quinze dies, i vostè reconeix aquesta incertesa. Bé, el motiu principal

és llevar aquesta incertesa, i, com ja han dit altres portaveus, que el Govern i els consells, sobretot en la seva tasca de zonificació, puguin anar fent feina sobre una base clara i no especulacions.

La incertesa que hi havia a la llei, incertesa més o manco, uns trobaven que era molta incertesa, jo veia..., evidentment està millor amb l'article 49 que ara tindrà que no amb el que tenia, però quedava molt definit, però beneficiava tota aquella gent que volia escapar-se per les voreres per una qüestió, i per una part perjudicava la gent que volgués fer les coses bé, que n'hi ha moltíssima i que necessita un marc legal clar, que és això el que es pretén.

He vist també que feia un discurs molt contradictori, Sr. Jerez, si em permet. Jo em pensava que -el que havia vist darrerament- el Partit Popular ja estava..., s'ha torbat, ha estat sis anys a veure que sí que és necessari regular un fet tan important com aquest. Vostè ara diu que no; llavors al final ha dit que era horrorós perquè no es podia fer, i m'he quedat una mica amb aquest dubte. És a dir, jo crec que vostès segueixen amb aquesta dualitat; vostès deien no, no varen escoltar, precisament no a les al·legacions que els havien fet, vostès no varen escoltar ni els batles que els varen dir, el temps que nosaltres demanàvem que es regulàs, que ho regulassin, vostès varen dir que no, no varen escoltar molts de batles que per escrit els varen enviar cartes i varen aprovar mocions als ajuntaments; vostès no els varen fer gens de cas. Bé, ara aquí toca gestionar aquesta herència, l'herència del Partit Popular en aquesta qüestió, i el que ha fet aquest govern ha estat plantar cara i cercar solucions. Jo crec que d'aquesta manera és important fer-ho, és important per això aprovar aquest decret llei.

I respecte d'El Pi, a part de la seva emergència de vacances, que supòs que sofreix el primer dia de vacances, pel que veig, regular... ha d'entendre que no és barra lliure, regular no és barra lliure, regular no vol dir que tothom ha de fer allò que estava fent tot i que no tengui els requisits, ja li ho hem dit diverses vegades.

Llavors nosaltres, com he dit, donarem suport a aquest decret llei perquè aclareix, perquè dóna un marc jurídic clar per poder seguir fent feina en qüestions de turisme, per suposat, i també en qüestions d'habitatge perquè així ho volen els ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Passam a les contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Començaré per unes paraules que ha dit el Sr. Conseller quan ha pujat a aquesta tribuna. Jo crec, Sr. Conseller, i crec que és important recomanar-li que tengui

vostè, quan puja aquí, una mica més d'humilitat, i ho dit amb tot l'afecte que li tenc, que és el que li tenc, i evidentment...

(Remor de veus)

...i evidentment no tenguí tanta supèrbia perquè a aquestes alçades ja no li convé. Diu vostè que la conseqüència d'aquest estat de coses és conseqüència de la Llei 8/2012 del Partit Popular, i que aquella llei era una llei que constituïa paper banyat. Des de l'aprovació d'aquesta llei i després del govern del Partit Popular vostès fins avui han tengut dos anys per aturar aquest mercat; vostès han tengut dos anys per fiscalitzar tot allò que s'estava comercialitzant de forma il·legal, i vostès no ho han fet, i vostès han deixar campar a les braves aquest mercat i avui ploren vostès les conseqüències, perquè l'eina, la tenien, tenien l'eina la Llei 8/2012. El problema és que la seva incompetència els ha permès no aplicar aquesta llei i per tant el que han fet ha estat que el mercat els hagi fugit de les mans.

I li demanarem quants d'expedients instruïts des de l'any 2015 que vostè és aquí han perseguit, actuacions en matèria d'arrendament turístic il·legal a les Illes Balears; li ho demanarem, i aquí veurem precisament qui actua bé i qui actua malament, i qui és que precisament promou conseqüències absolutament... catastrofistes com pugui ser la que ens trobam avui mateix.

I és un bon moment per recordar-li tot el que vostè ha dit en relació amb aquesta qüestió, vostè va dir, va ser més cridaner, que això és una llei Frankenstein. Jo li recordaré el que vaig dir en un debat anterior, les lleis Frankenstein provenen de governs Frankenstein i vostès són un govern Frankenstein que promou lleis Frankenstein. Una cosa és la conseqüència precisament de l'altra perquè les lleis Frankenstein no es generen de forma espontània, no es generen de forma espontània, hi ha d'haver algú darrera que les faci promoure. Això és el que són vostès, un govern Frankenstein, una massa de coses, una composició de coses i, i... una composició de retalls mal cosits, i això és el que són vostès i d'aquí les conseqüències, lleis inaplicables, lleis impossibles i normes que creen desbarat on hi havia ordre.

Ho admeti, Sr. Conseller, admeti que li han passat una vegada més, admeti que li han clavats fins a l'empunyadura, fins al final, i no és la primera vegada que a vostè li passa, *y lo que te rondaré morena*. Ja li va fer a vostè el Sr. Jaume Garau, i vostè es va deixar, ja li va fer. A aquestes alçades, després d'haver-li passat fins a l'empunyadura el Sr. Jaume Garau, ara és podem que li pren el pel a vostè amb la qüestió de l'emergència d'habitatge i, com a conseqüència d'aquestes dues coses, de la contractació del Sr. Jaume Garau i de l'aprovació d'una llei Frankenstein, vostè ja ha demanat massa vegades perdó, massa vegades perdó. Ho va demanar en aquell moment, ho ha tornat a repetir ara i fins a quantes vegades haurà vostè de demanar perdó al llarg d'aquesta legislatura, Sr. Barceló? Què ha de passar en aquesta comunitat autònoma perquè vostè abandoni les responsabilitats que vostè mateix no és capaç d'administrar? Què ha de passar? A qui li he de preguntar? A vostè o a la Sra. Francina Armengol? Què ha de passar? Perquè ja està bé, Sr. Conseller, ja està bé!

Sr. Conseller, rendeixi's, deixi-ho estar, vostè no és bo, ja ho ha demostrat i vostè no serveix. Com diuen en bon català:

foti el camp, foti el camp! Faci-ho i situï's als llocs on la ciutadania li ha dit que estigui, que és precisament darrera les cadires blaves, perquè cal recordar que vostè segueix mantenint l'escó de diputat que no ha volgut amollar perquè veurem què passava al llarg d'aquests quatre anys de legislatura. Dit això, Sr. Conseller, crec que les evidències són més que clares, però les conseqüències ja les trobarà.

Vull fer menció a unes paraules del Sr. Morras. Miri, vostè no serà el millor exemple per donar lliçons al Grup Parlamentari Popular i lliçons a la ciutadania del que està bé i del que està malament i qui són els especuladors i qui deixa estar els especuladors, perquè si hi ha qualche especulador demostrat en el seu grup és el Sr. Jarabo, el Sr. Jarabo és un especulador perquè va utilitzar un habitatge per subarrendar-lo de forma...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, se li ha acabat el temps...

EL SR. JEREZ I JUAN:

... i no només això...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Petit aldarull)

(Se sent una veu de fons que diu: "¡Hombre!")

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. MELIÀ I QUES:

Senyores i senyors diputats, no sé de qui són aquestes ulleres, però... són teves, Bel? Iddò, a qui les tens a la teva disposició.

Bé. Clar, resulta que de les tres contrarèpliques dels grups que donen suport a la majoria ningú no ha rebutat que no serveix per a res l'emergència d'habitatge, ningú no ha rebutat els nostres arguments. Se'ns ha desqualificat en general, eh!, amb un argument que a mi em deixen estupefacte aquests de Podemos, ells són la solvència política i la responsabilitat. Els que ens han dut a aquest debat, a aquest ple, a aquest decret llei, els que varen crear Frankenstein són la solvència i la responsabilitat. Això ja és... com diria Sampol, "és el colmo". I ens diu, "no, és una eina per als seus ajuntaments", no, no és una eina per als nostres ajuntaments, és una eina per al Govern perquè l'òrgan competent de la declaració de l'emergència d'habitatge no són els ajuntaments, és el Govern de les Illes

Balears. Ho dic perquè em sembla que no s'han llegit ni el decret llei que vostès votaran a favor.

Per cert, Sra. Oliver, clar vostè bravejava aquí de fer cas als ajuntaments i resulta que la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears va presentar un escrit quan es tramitava el projecte de llei primigeni de modificació de la Llei turística i deia que la zonificació havia de ser competència dels ajuntaments, i vostès no li varen ni "pe" cas. Per tant, clar, ara que ens vengui a dir que vostès... ja sé que a vostè li agrada molt parlar de Bauzá i dels decrets lleis de Bauzá i ha dedicat mitja intervenció a parlar del passat, però ara parlem del seu decret llei i el seu decret llei no ha fet cas als ajuntaments que li varen reclamar ser competents a la zonificació.

Nosaltres, des d'El Pi, no estam d'acord que el factor determinant dels problemes d'accés a l'habitatge sigui el lloguer turístic, això és una acció que alguns partits d'esquerres han fet, però nosaltres no estam d'acord. Els problemes d'accés a l'habitatge ja existien a les Illes Balears abans que hi hagués el bum del lloguer turístic i són multifactorials, ho hem dit reiteradament. I no ens val aquesta dicotomia que estableixen, "què preval, el dret a l'habitatge o el benefici del propietari?", no és aquest el debat, no, no és aquest el debat perquè durant molts d'anys un dels grans problemes que hi havia era que els propietaris tenien buits els habitatges. Vostès han sentit parlar que els habitatges estiguin buits? Ho han sentit parlar? Eh? Per tant, no és que el propietari o fa lloguer turístic o el posa a disposició del mercat, que és un poc el que vostès dient. No, és fals!, i tothom ho sap, perquè un gran percentatge d'aquests habitatges estaven buits, no sortien al mercat. Per tant, no ens venguin a fer una dicotomia que no existeix a la realitat, clar que no existeix, si el gran problema i el seu gran objectiu de la seva llei d'habitatge és precisament que aquests habitatges buits surtin al mercat. Vostès mateixos són... és que són d'una incoherència flagrant. Si el gran problema de l'habitatge és aconseguir que els habitatges buits surtin vol dir que el gran problema no serà el lloguer turístic, és un altre, i vostès no volen acceptar això.

Hem descobert gràcies a la intervenció del Sr. Reus que la gran urgència i l'extraordinària necessitat és que els consells i l'Ajuntament de Palma puguin fer la seva feina tira a tira durant un any. No, és que és un any de període, clar, un any no és un decret llei, en una tramitació d'una llei per urgència o en lectura única s'arriba perfectament a un objectiu similar, però vostès no ho volen acceptar.

Acab. Li reiterem, Sra. Oliver, perquè vostè pot aquí repetir regular no és barra lliure. És que nosaltres no hem dit mai que sigui barra lliure. Nosaltres vàrem presentar una proposició no de llei defensant l'intercanvi de places, general i universal, com ha dit el conseller. Nosaltres hem presentat aquí iniciatives establint requisits de qualitat, apostant per la zonificació dels ajuntaments, però apostam per la zonificació. Nosaltres no hem dit que tothom pugui llogar indiscriminadament, no ho hem dit mai, però vostès ens volen encolomar aquesta defensa. No és cert, nosaltres volem una regulació realista, una regulació eficaç, una regulació que faci aflorar una realitat econòmica, i vostès no faran aflorar res perquè la realitat és que vostès fracassaran, ni aconseguiran abaratir el preu de l'habitatge per a l'accés digne dels ciutadans ni aconseguiran fer aflorar

aquesta economia submergida de lloguer turístic que existeix a les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Morras, no es especulación porque hay mucha gente que no es que elija entre tener una renta de 6.000 o 15.000 si arrienda vacacionalmente o arrienda todo el año, es que no tienen otra renta más que esa, y es de lo que sobrevive toda una familia.

Yo entiendo que puede a lo mejor, como es el caso de Ibiza, que usted haya conocido casos más... más, bueno, que le están llegando más casos de que no encuentran vivienda, pero también hay muchos casos de gente que estaba viviendo y el único patrimonio que tenía que era el alquiler vacacional.

Y ya le digo, desde que ha empezado esta legislatura y de que Podemos ha dado el gobierno actual que tenemos ¿qué medidas se han propuesto por su formación para que realmente esto se invierta, que haya más vivienda social? Yo no he escuchado en esta cámara, ni ninguna iniciativa que vaya en esa línea, y ustedes tienen la llave para este gobierno esté funcionando. Es decir, ¿esa es toda la fuerza que pueden hacer? Porque yo estoy con algunas declaraciones que han hecho en esta cámara, ¡ojalá me equivoque!, pero creo que esto del alquiler, de esto de la emergencia habitacional que se va a quedar en el mero papel, y, una vez más, pues les han tomado el pelo, una vez más, desgraciadamente.

Aquí también me gustaría saber de dónde se sacan los datos de que porque ha salido esta ley, ahora este decreto, porque ahora los alquileres bajan, porque cuando hay estudios de reputados profesores de la UIB, que explican que realmente es un factor más, pero que no es el factor determinante para que se suban los alquileres el hecho del alquiler habitacional, esos estudios no valen, pero sí vale el que diga una inmobiliaria que ahora está moviéndose más su inmobiliaria para el tema del alquiler. Se repite una vez más que las noticias que se arriman al argumento que se defiende pues son las que son verdaderas y las otras pues no lo son. A mi me gustaría ver los estudios y demás, bueno, como todos los estudios, porque nos hemos gastado 41 millones en estudios y no vemos ninguno, y no son patrimonio de los partidos políticos, es de todos los ciudadanos que los pagamos, y deberían estar todos públicos y al acceso de todo el mundo.

Sigo diciendo que esta... no va a solucionar ningún problema, va a agravar, va a agravar los problemas que tenemos en Baleares, van a perder otra vez los más vulnerables y, por lo que se ve, va a seguir lo mismo. Y eso si esta ley ve la luz, porque ya más de una entidad ha anunciado recurso. Y también me gustaría saber qué responsabilidad se va a asumir

o si también vamos a tener que pagar los ciudadanos si esta ley después hay que pagar multas y demás, porque no sea la ley que..., porque lo del Consultivo no les interesó, entonces pues a ver qué... no se si le tenía miedo a que el Consultivo dijese que no era la ley que tocaba y tenía que salir esta ley sí o sí, porque hay quien ha dicho que tiene que salir esta ley.

Bueno, pues ser verà, se verà si realmente..., no lo digo por ustedes, que ustedes dijeran que hay que salir esta ley, yo pienso que aquí hay intereses de a quién está molestando el turismo vacacional, y no es el tema de la vivienda, de falta de vivienda, aquí ahora mismo hay, se está viendo que hay un mercado de alquiler habitacional que está restando mercado a otro lobby y a mí me sorprende muchísimo que ustedes estén defendiendo esa postura, porque dónde hay que defender la vivienda es la ley de vivienda y la ley de urbanismo, que está por venir, no en la ley de alquiler vacacional.

Bueno, pues nada más. Gracias por escucharme.

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn de rèplica del membre del Govern, té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Aniré intentant contestar tots i cadascun dels punts que s'han plantejat pels distints grups polítics, especialment els de l'oposició.

Efectivament, El Pi començava dient que volia replantejar tota la llei turística i ens ha quedat ben clar des del primer moment que així era, que vostès no estaven d'acord amb la regulació que d'aquesta activitat volia fer el Govern, perquè, segons vostè, hem evolucionat de la regulació a la prohibició. Això no és així, Sr. Melià, això no és així, hi ha una regulació per primera vegada de totes les tipologies, el que passa és que ho hem fet respectant les competències en matèria territorial i urbanística d'ajuntaments i consells, la qual cosa fa que, efectivament, ara estiguem en aquest moment de moratòria d'un any, com a màxim, perquè vostè s'oblida de dir que és un any com a màxim, per dir quines són les zones on es podrà o no es podrà dur a terme.

El que no li accept és la crítica que vostè ha fet que governam amb decret llei i que abans nosaltres havíem governat, havíem posat blau en Bauzá per aquest tema. Crec que comparar, comparar el nombre de decrets lleis que ha fet el Govern i cada un analitzant, absolutament justificada la seva urgència, comparar amb el que va passar la passada legislatura, no s'aguanta en absolut, ja la portaveu socialista li ha recordat que el Govern anterior, només a aquestes alçades de legislatura, en dos anys ja duia 24 decrets lleis, tres d'aquests de turisme, per tant que no té absolutament res a veure.

I el que havíem de fer era esmenar un article 49, que havia quedat amb molta inseguretat jurídica, si això no és absolutament urgent, digui'm qui és que no està d'acord amb això. L'article 49 havia creat una absoluta inseguretat jurídica, això s'havia d'arreglar. I per altra banda, altres arguments que

li han donat, en aquest cas el diputat de MÉS per Mallorca, els consells i ajuntaments havien de saber a què s'han d'atendre, ara fan la zonificació, havien de saber a què s'han d'atendre, si poden o no poden incloure els plurifamiliars, i això havia quedat en entredit. Perquè, quina zonificació poden fer sense tenir això ben clar? I en aquests moments, ara està ben clar.

Jo vaig ser qui vaig definir, Sr. Jerez, efectivament, aquesta llei tal com havia quedat amb l'article 49 com a llei Frankenstein, i ho admet, vaig ser jo, -perdoni, Sr. Jerez, ara el cercava entre les seves files, no recordava que quan intervé ha de ser aquí. Per tant, jo la vaig definir, efectivament, d'aquesta manera. Avui s'arregla, avui aquesta llei recupera la coherència amb l'article 49, tal i com el Govern l'havia proposada.

Per tant, el Govern ha utilitzat la figura del decret llei d'una manera excepcional, d'una manera comptada, d'una manera absolutament, per tant, crec que amb seny i sentit comú, no per sistema, com es va utilitzar la passada legislatura, on s'utilitzava per sistema el decret llei, fos el que fos, qualsevol regulació era per sistema prioritari el decret llei davant el projecte de llei.

Comenta el Sr. Melià, d'aquí un any veurem si han aconseguit resultats en matèria d'habitatge, en preus de lloguer. El que és segur és que res no canviarà si no fem res, el que és segur és que si no començam a prendre mesures no canviarem res, i el Govern, evidentment, actua, no amb aquest decret llei, amb tot un conjunt de mesures transversals per capgirar aquesta situació. I ja li he dit, i no ho diem nosaltres, avui mateix, avui mateix les agències immobiliàries d'Eivissa deien que, efectivament, es comencen a notar canvis en el mercat immobiliari d'Eivissa, les mateixes agències deien: no hi haurà un gran canvi. Evidentment que això no provoca un dalt a baix d'un problema que és històric, i que jo compartesc amb vostè que els problemes de l'habitatge són multifactorials, això ho compartesc amb vostè, no només provenen del lloguer turístic, però també del lloguer turístic, aquest és un dels factors. N'hi ha d'altres, evidentment.

El número de cases i de pisos que estan buits a les Illes Balears, efectivament sempre ha estat molt gran i per això hem d'aplicar polítiques transversals, i per això, des del Govern, es tramita una llei d'habitatge per primera vegada en la història d'aquesta autonomia, per primera vegada, i per això també hem fet aquest decret llei. Per això es duen a terme tot un seguit de canvis en les polítiques d'IBAVI. I no només el lloguer turístic, però sobretot el lloguer turístic hi té una gran influència.

Bé, Ciutadans diu que *dijeron que regularían la actividad* i no ho hem fet. Sí, Sra. Ballester, es regula l'activitat, es regula, una altra cosa és que vostè no la comparteixi, que a vostè no li agradi. Miri, li dic una cosa, vostès comenten sempre el tema de la llei d'arrendaments urbans, que nosaltres passam per sobre de la llei d'arrendaments urbans, bé, jo li vull recordar una cosa, la llei d'arrendaments urbans, precisament, remet a la normativa sectorial turística el tema del lloguer turístic, la normativa sectorial turística que és competència de les comunitats autònomes, i això ho diu textualment la llei d'arrendaments urbans, i això és exactament el que fem.

Per tant, no deixam sense efecte la LAU, respectam el que diu la LAU i cadascú, dins el seu àmbit competencial, regula, la LAU dins l'àmbit del lloguer residencial i la Llei turística de les Illes Balears dins l'àmbit del lloguer turístic. Si no va bé, l'Estat el que hauria de fer és aclarir més la diferència entre, a la LAU, la diferència entre el lloguer residencial i el lloguer turístic, cosa que, per cert, li hem demanat reiterades vegades des del Govern al Govern de l'Estat, i el Govern de l'Estat ens ha dit que no, que no vol modificar la LAU, que troba que així com està està bé i que no ho faran, que, en tot cas, introduiran mesures fiscals, que també serviran, poden servir, evidentment per controlar més aquesta activitat. Però aquesta és l'aposta del Govern de l'Estat, mesures fiscals que ja venen anunciant des de fa molt de temps i que no han arribat a posar en marxa, però aquesta és una altra.

El Govern de les Illes Balears ha dit que aplicarà mesures i les posa en marxa i ja les tenim en marxa, les mesures del Govern de l'Estat encara les esperam.

Dues, li hem demanat: una, li hem dit que si posava mesures fiscals li donariem suport, i l'altra que li hem demanat: modifiqui la Llei d'arrendaments urbans, per aclarir més la diferència, i no ho han volgut fer. Bé, doncs en aquesta situació ens trobam.

Llavors, Sra. Seijas, no li admet en absolut que aquesta llei contempli l'activitat turística com a patrimoni exclusiu dels hotelers, de cap de les maneres. Entre d'altres coses, li vull recordar que aquesta llei ha tengut crítiques molt importants per part del sector hotelier i també de sectors de l'esquerra, precisament perquè s'obri cap als plurifamiliars, també de sectors de l'esquerra perquè s'obri cap als plurifamiliars ha rebut crítiques aquesta llei. Bé, idò nosaltres pensam que fem una cosa assenyada, que possibilitam que aquesta activitat es pugui dur a terme, passant o obviant o superant la prohibició que havia deixat el Partit Popular, aquesta indefinició, en teoria, que no es pot fer l'activitat a pisos, però, a la pràctica, com que la llei no dona eines i com que miraré cap a una altra banda, i com que et dic que puguis anar i que per la Llei d'arrendaments urbans ho puguis fer, això no era el que era correcte per a la seguretat jurídica dels particulars.

Per tant, en aquests moments aquesta regulació obri, obri en equilibri territorial, obri tenint en compte les polítiques d'habitatge, obri demanant garanties com a qualsevol activitat econòmica que duguem a terme.

I per descomptat hem parlat, hem parlat amb ajuntaments, hem parlat amb els consells insulars, però no només amb les administracions, hem parlat amb moltíssima gent, amb entitats, amb tothom i evidentment hem anat a un equilibri.

I quan a posar límits a l'entrada de la gent en els ports i aeroports, vostè sap que això, a part que no tenim les competències en ports i aeroports, en ports com a mínim sí que tenim un cert marge de cogestió, vostè sap que no es pot fer, no podem anar als ports i aeroports a posar límits de gent, a dir "tu no entres". Pensi-ho bé, vostè creu que un govern autonòmic pot anar als ports i aeroports i dir-los "vostè no entra", "fins aquí poden entrar"!, pensi-ho bé. Som a la Unió Europea, pensi-ho bé. Nosaltres el que podem fer és actuar sobre el total

de places turístiques que regulam nosaltres, i això és el que ha fet aquest govern. I per primera vegada en la història s'ha establert un sostre de places turístiques.

Ja per anar acabant, bé, el Partit Popular diu que hem tengut un mes i mig d'incertesa, no, no hem tengut un mes i mig d'incertesa, dia 31 de juliol va entrar en vigor la Llei de modificació de la Llei del lloguer turístic i dia 4 d'agost vàrem aprovar el decret llei que va entrar en vigor en el moment de la publicació en el BOIB, per tant varen ser uns pocs dies d'incertesa, en tot cas, no un mes i mig, com a vostè sembla que ja li hagués agradat que hagués hagut.

També ens acusa de no tenir model clar de turisme, idò sí, sí que el tenim ben clar i és prou diferent del seu, el seu és un model insostenible, el seu és un model sense cap tipus de límits, el seu és un model de creixement a qualsevol banda, desbocat, sense qualsevol límit; nosaltres volem un model d'equilibri i de sostenibilitat, aquestes són les dues grans diferències. I li puc assegurar que el seu model no té futur, que el seu model ens du al desastre; si no posam tots seny, equilibri i sostenibilitat no anirem en lloc, i això li poden des de persones de conviccions ecologistes a persones del sector turístic, persones que volen, evidentment, si un vol guanys fàcils, guanys temporada a temporada i no mira més enllà per ventura ja li anirà bé el seu model, però els que pensin en la sostenibilitat i en el futur del sector turístic tots voldran contenció, voldran equilibri, voldran sostenibilitat.

Tampoc no em pot dir que no es va negociar abans, com ha dit, es va parlar durant un any amb consells, amb ajuntaments, amb grups parlamentaris, una altra cosa és que en el darrer moment hi hagués evidentment aquesta disfunció en relació amb l'article 49.

I llavors m'ha dit una cosa molt greu, m'ha dit: vostès tenien l'eina per perseguir el mercat il·legal i ara només li donen la culpa a l'anterior govern. Miri, la llei Delgado, la llei Delgado no aclaria res, la llei Delgado feia una cosa molt senzilla: prohibim a plurifamiliars, però llavors no posava cap tipus de condicions, de garanties, de requisits per a les comercialitzadores, només per als propietaris, justament. I els intermediaris i els comercialitzadors? Aquests són importantíssims, vostès anaven, precisament, que hi hagués sancions cap als propietaris, cap al petit, i s'oblidaven de les grans plataformes turístiques, cosa que aquesta llei ara recupera, perquè són aquests la clau perquè es pugui fer acomplir la legislació. I per això hem començat a parlar amb ells, perquè la nostra intenció no és posar sancions a les grans plataformes, la nostra intenció i el nostre objectiu és que compleixin la llei, evidentment que si no compleixen la llei hi haurà les sancions corresponents.

I per sort hem començat a trobar voluntat de col·laboració, alguns des de la discrepància, alguns sense estar d'acord amb la normativa, però, com a mínim, voluntat de col·laboració, cosa que vostès ni varen intentar.

El que sí li puc dir és que per molts retrets que vostès facin avui arreglam el problema de l'article 49 i aquestes setmanes s'han començat a notar efectes de la legislació. I això els sap molt de greu, ja ho sé que els sap molt de greu, però passa, Sr.

Jerez, passa. I evidentment que no hi ha fórmules màgiques i evidentment que ni amb decret llei ni amb la llei s'arreglarà tot, per descomptat, perquè fan falta moltes mesures.

I vostè ha dit, ha acusat que no hi ha polítiques d'habitatge en aquest govern. Mirin, aquest govern fa polítiques d'habitatge poc a poc, canvia a l'IBAVI, fa una llei d'habitatge, avui hem fet aquest decret llei que regula l'emergència en matèria d'habitatge. Comparin la situació en la qual ens deixaren vostès la passada legislatura; vostès, sap quina era la seva política? Vendre, vendre el nostre patrimoni immobiliari, el patrimoni immobiliari de la comunitat autònoma, aquesta era la seva política, aquí on podien fer pisos de protecció oficial, pisos dirigits a l'habitatge social, vostès els venien aquests solars, això era la seva política, aquesta era la seva política.

Evidentment, que no ho arreglarem ara tot, amb una legislatura, el que duem anys i anys arrossegant de dèficits, aquesta és una problemàtica complexa, difícil, que requereix de transversalitat, de polítiques de moltes administracions, i no només del Govern, també dels consells i per descomptat dels ajuntaments i per descomptat del Govern de l'Estat, però hi hem posat fil a l'agulla, hi hem posat fil a l'agulla, cosa que vostès no varen fer, no varen ser capaços de fer, feien tot el contrari. I el Sr. Company pot remugar tot el que vulgui, per allà, que el sent que remuga, però la seva realitat de les polítiques d'habitatge del Sr. Company és que va ser un desastre, recordem que a la passada legislatura hi havia...

(Remor de veus)

... un autèntic drama; quanta gent perdia ca seva? Quanta gent era desnonada de ca seva? Quanta gent no podia pagar la hipoteca? I quines varen ser les polítiques...

(Remor de veus)

... que des del Govern de l'Estat del Partit Popular i des del Govern del Partit Popular del Sr. Company varen dur a terme, quantes?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Quines polítiques? Aquest govern, com a mínim ha intentat dur a terme, aquest govern com a mínim ha intentat dur a terme polítiques, però la realitat ha estat aquesta.

Els sap molt de greu que en parlem? Idò ha estat el Sr. Jerez, ha estat el Sr. Jerez que ha obert aquest debat, si els sap greu demanin al Sr. Jerez que tal vegada calli, i així no tregui temes que els poden perjudicar, perquè és que no s'aguanta el que varen voler fer vostès la passada legislatura, no s'aguanta, no s'aguanta.

Per tant, li puc assegurar que per molt que digui que tot seguirà igual, realment és vera que els sap greu, els sap greu,

però el canvi ja s'ha començat a notar. I li insistesc, evidentment jo aquí, ni el Govern, ni cap dels grups parlamentaris que donen suport a aquestes propostes poden assegurar que això seran les solucions definitives, ni molt manco, ni molt manco, farà falta molta més feina i diverses legislatures per, evidentment, assumir una problemàtica tan greu i tan complexa com és la de l'habitatge, en particular, i la del tema turístic, en general.

També ha tornat dir que allò que l'activitat turística no s'hauria de determinar per la durada del lloguer sinó per la prestació o no de serveis turístics, però és que resulta que la llei Delgado, el punt fonamental que posava era el de comercialització, no era el de si prestaven o no serveis. També hi estava introduït, també hi està introduït ara el tema dels serveis com hi estava abans, però el punt determinant era el de la comercialització turística, de la llei Delgado, com en aquesta llei, igual. Per què? Doncs, entre d'altres coses, perquè és el punt determinant que diu la Llei d'arrendaments urbans, i vostè crec que ho obvia, la Llei d'arrendaments urbans, precisament, et diu que el que sigui comercialitzat turísticament haurà d'anar a normativa sectorial turística, és que ho diu així la Llei d'arrendaments urbans, Sr. Jerez, no ens ho hem inventat, és així, Sr. Jerez.

Per tant, el punt fonamental continua essent aquest.

I llavors ja dues qüestions per acabar, m'ha dit que ataquen la gent humil, vostès els varen prohibir el lloguer de pisos a la gent humil, vostès els ho varen prohibir, vostès els ho varen prohibir. Amb la LAU, si aconsegueixen la LAU aquest govern no ho prohibeix, si aconsegueixen la LAU, si aconsegueixen la LAU...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... aquest govern no ho prohibeix. Vostè el que vol és tenir-ho, és enganyar la gent, perquè vostè, per una banda, sembla que vol obrir el lloguer a tothom, perquè tothom pugui fer el lloguer turístic, i per l'altra, defensa una llei, la llei Delgado, que prohibia, que prohibia el lloguer turístic a pisos. És aquest govern el que dona la possibilitat d'obrir, perquè, efectivament, no és el mateix la situació dels pisos a Palma o a Eivissa, que a primera línia de Pollença o de primera línia de la mar a Pollença o a Santanyí o a qualsevol altre municipi, o de Ses Salines, i això crec que tots ho tenim prou clar, això tots ho tenim prou clar.

I per altra banda, Sr. Jerez, no em rendiré, per molt que vostè digui que abandoni, que ho deixi anar, que foti al camp, com ha dit aquí, ha utilitzat crec que totes les expressions que se li han pogut ocórrer; no els donaré el gust, no els donaré aquest gust, evidentment el Govern té un compromís per continuar i jo també tenc aquest compromís per continuar. I el més important, els projectes surten, els projectes surten, malgrat l'enrenou, malgrat les dificultats, malgrat tot el que passa els projectes surten i tenen, poc a poc, efectes.

(Remor de veus)

I tenen poc a poc efectes. Evidentment, jo sé que a vostès no els va bé que aquests efectes es vegin, jo torn dir que és

normal que estiguin instal·lats a l'oposició, però no els donaré aquest gust.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Doncs, passam a fixar posicions dels grups parlamentaris que no hagin intervingut ni a favor ni en contra.

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, ben trobats tots, senyores i senyors diputats, bon retorn a tothom. Enguany tornam un poc més prest, però ja se sap, tota la vida el que no s'aprova el juny o el juliol s'ha de venir a aprovar el setembre i amb això ens trobam en la convocatòria de setembre, a veure si a la segona va la vençuda.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Jo faré una prèvia molt ràpida en un tema que em sembla que és molt rellevant que ha dit el Sr. Melià, i que ningú no li ha rebutat i que jo estic totalment en desacord amb vostè, és un aspecte de caràcter jurídic, vostè diu que l'únic que afecta és una moratòria, per tant hi ha una moratòria, no hi ha cap preocupació. Jo en aquest aspecte no puc estar gens d'acord amb vostè perquè amb l'errada que va cometre Podem, de no votar a favor de l'article 49, tot el que no entra dintre del concepte de l'article 49 queda en un estatut d'al·legalitat i, per tant, no és perseguible i per tant no li aplica la moratòria; és a dir, la llei, tal com va sortir aprovada el 18 de juliol, permetia que els lloguers en plurifamiliars es poguessin continuar fent perquè no eren perseguibles. Per tant, jo no estic d'acord amb vostè que no sigui urgent, jo crec que sí que era urgent solucionar el nyap, solucionar el bunyol i, per tant, amb aquesta part del decret llei nosaltres hi estam d'acord, calia recuperar la redacció correcta de l'article 49 perquè, efectivament, fos aplicable aquesta moratòria que vostè diu.

I això, el gran error de Podem, ens porta a explicar per què som avui aquí el 4 de setembre, i també, parafrasejant-lo a vostè, que vostè ha dit *salvar al soldado Ryan*, no, avui venim aquí a *salvar al soldado Podemos*; venim a evitar que Podemos passi a la història política de les Illes Balears com el partit que més ha fet per precaritzar l'habitatge a les Illes, això és el que avui hem vingut a fer aquí.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Perquè el vot equivocat, el vot equivocat i irresponsable, mantenint l'antic redactat de l'article 49, i no serà perquè no ho haguéssim advertit, com jo ara li deia al Sr. Melià, exclòia del concepte "estades turístiques" o "lloguer de vacances", per dir-ho de forma col·loquial, el lloguer que es feia a pisos, de manera que d'un dia per l'altre el que era il·legal passava

simplement a ser al·legal i, per tant, no era perseguible. Per tant, es frustrava totalment l'objectiu de controlar l'oferta il·legal, que crec que és el que precisament el seu electorat i el nostre ens demana.

Ara bé, a l'hora de repartir responsabilitats cal recordar també que, molt probablement, el projecte de llei no estava en condicions de ser debatut al Ple. Els membres de la ponència ho sabíem i ho havíem parlat, i jo, particularment, em vaig ocupar de fer arribar aquest missatge, supòs que altres portaveus també, perquè és la nostra feina, i, tot i així, es va dur al Ple amb el resultat conegut. M'agradaria que almenys aquesta experiència, desagradable, serveixi per estalviar-nos altres episodis d'aquest tipus, i qui sigui que prengui nota que la feina legislativa no es pot fer de pressa i corrents, i que el preu polític d'un error com aquest, al meu entendre, és més alt que el que té endarrerir l'aprovació d'una llei que encara no està prou madura, des del meu punt de vista i del nostre grup parlamentari el preu polític d'un error com el que avui esmenam és més alt que el d'endarrerir l'aprovació d'una llei, que era necessària, que era urgent, i per això estam en part d'acord amb aquest decret llei i no hi votarem en contra.

Això, parlam d'errors, l'errada ens porta a per què ha calgut fer aquest decret llei, el motiu essencial de fer aquest decret llei és esmenar l'article 49, com ja he dit el nostre grup amb això hi està totalment d'acord, i nosaltres haguéssim votat a favor d'un decret llei dirigit a recuperar el redactat del projecte 49, encara que sembli una contradicció que el Govern hagi d'esmenar via decret llei el que ha aprovat el Parlament, però, per què? Per què no va ser fruit d'una postura política pensada i meditada, sinó fruit d'un error d'un grup parlamentari que, prenent fer una cosa va aconseguir fer tota la contrària i, per tant, la llei resultava inaplicable i era lògic que s'hagués de corregir.

El que no podem entendre ni compartir és la resta del decret, és a dir, els altres dos articles del decret llei, i no ho podem compartir per un motiu evident de coherència, i ara repassaré en què es basa aquesta coherència. Primer, cal tenir en compte que nosaltres vam ser o vam defensar el projecte com el que més, i vam venir aquí el dia 18 de juliol, i vostè ho recordarà, Sr. Vicepresident, vam fer una defensa aferrissada de la necessitat d'aprovar-ho, i vam votar en contra de demanar un informe al Consell Consultiu, perquè creïem que era important. I vam interpel·lar d'alguna mena a Podem, i vostès ho recordaran per la seva postura, i fins i tot em vaig atrevir a criticar el tractament que n'havia fet la premsa, que ja és l'últim, el risc més gran que pot córrer un polític; és a dir, ningú no pot posar en dubte el nostre compromís de treure endavant aquest projecte, amb molts aspectes que no ens agradaven, i el Sr. Reus ho recordarà, quan vam renunciar a diversos punts que no hi estàvem del tot d'acord, per desbrossar al màxim el camí de l'aprovació d'aquesta llei.

I en aquesta defensa de la llei ens vam oposar, amb molta vehemència, a les esmenes de Podem que feien referència a l'emergència d'habitatge, i fins i tot em vaig atrevir a posar sobre el paper, a posar en clar les incoherències d'aquesta proposta. I per què ens hi vam oposar? També ho vaig dir el dia 18, ens hi vam oposar perquè nosaltres defensàvem que la llei ja contenia els mecanismes necessaris per vetllar per aquesta

emergència d'habitatge, és a dir, no vam estar en contra perquè estiguem en contra de lluitar contra els problemes de l'habitatge, no, no, no, era perquè nosaltres dèiem que això era una postura populista, vostès ho recordaran, i que la llei ja contenia els mecanismes per fer front a això. I això, de fet, continua essent igual, i ara demano molt especialment als companys de la premsa que (...) surt aquest argument, perquè quedi molt clar que els partits que... o algun partit, com el nostre, que no donarà suport a aquest decret llei no és perquè no estigui que calgui atendre l'emergència d'habitatge, però és que fixi'ns, el decret llei, en el seu article 3 diu que per fer aquesta emergència d'habitatge caldrà un informe vinculant dels consells insulars. Molt bé, i què diu la llei sobre la zonificació? Que l'hauran de fer els consells insulars. I per tant estam en el mateix punt; és a dir, el mecanisme per vetllar per aquesta emergència d'habitatge ja hi és a la llei.

Per tant, ens trobam una altra vegada en una operació o ens prestam a una operació doncs de dir de forma ostentosa, solemne, una cosa que en el fons és buida. Nosaltres no estam en contra d'atendre l'emergència d'habitatge, del que estam en contra és d'embolicar-la amb paper de cel·lofana fent veure que no ateniem una cosa la qual realment estàvem atenent.

I ara aquí vaig a l'argument principal pel qual nosaltres no podem votar a favor d'aquest decret llei, per coherència: quina credibilitat tendrien les paraules que jo vaig dir aquí el passat 18 de juliol si ara votéssim a favor d'aquest decret llei? Si jo vaig defensar que el decret llei ja contenia els mecanismes necessaris per atendre l'emergència d'habitatge, quin sentit té que ara votem a favor d'aquest decret llei? Seria tant com reconèixer que el que vam dir el dia 18, que el motiu pel qual vam votar la llei i vam rebutjar l'esmena de Podem era fals, i no era fals, és totalment cert i ho acabo d'explicar. Per tant, per una qüestió de coherència no podem votar a favor d'aquest decret llei.

I després hi ha un tema, ja és el darrer, per acabar, d'oportunitat política i que, per a mi, és el més difícil d'entendre. Abans de l'aprovació de la llei no es va considerar oportú negociar amb Podem aquest aspecte, és a dir, quan la postura de Podem podia ser discutible, però era legítima, perquè era la seva postura davant de la llei, no es va voler negociar aquest aspecte; molt bé, ho respect, jo hi estic d'acord. Però el dia després de la votació la situació era totalment diferent, perquè Podem havia comès una errada enorme que no havia valorat prou, votant contra l'article 49. El que, per cert, Sr. Aguilera, li diré, al que ni havia presentat cap esmena, ni el va votar en contra ni en ponència ni en comissió, només el van votar en contra en el Ple.

(Remor de veus)

Per tant, dic, dic, la postura... -no, jo he dit que no van votar en contra ni en ponència ni en comissió. Per tant, la postura, el dia després, era totalment diferent, era totalment diferent, perquè Podem, amb el seu vot de rabiola, havia deixat la llei totalment inservible i no apta per lluitar contra l'oferta il·legal; és a dir, havia aconseguit totalment el contrari del que predicava: Podem, amb el seu vot en contra de l'article 49, va aconseguir exactament el contrari del que predicava. I en aquest cas tothom ho sabia, tothom ho sabia, tota la premsa en

va anar plena, tothom va fer aquesta interpretació, era una interpretació indiscutible; fins i tot, vostè que ens va treure a la portada d'*El Jueves*, jo ara li recordaré una vinyeta satírica, que no recordo ara a quin mitjà va sortir, però que era molt adequada, en què sortia un senyor que s'estava ofegant i anaven dos nedant i li deien: *no te preocupes, venimos a salvarte, somos de Podemos*; i el que s'estava ofegant, deia: *vale, muchas gracias, pero ¿hay alguien más?* Doncs, aquesta és d'alguna manera la interpretació sempre amb la, amb la...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... amb la capacitat de síntesi que tenen els humoristes, eh, i perquè a mi també m'agrada llegir la premsa satírica, com vostè, amb la capacitat de síntesi que tenen els humoristes es veia allò de dir, bé, sí, és clar, escolti, vostès volen ajudar per a l'emergència d'habitatge? Home, doncs mirin què voten, mirin què voten, perquè poden aconseguir tot el contrari.

Llavors, aquest era l'argument, l'argument aquest, l'últim que estic desgranant, el més sorprenent és que els que ens havíem oposat a cedir abans, quan la postura de Podem era legítima, ho cedim l'endemà d'una tacada, després, quan la postura, en aquest cas de Podem, havia quedat totalment desacreditada. I amb aquesta cessió desacreditem totalment el nostre discurs, amb aquesta cessió desacreditem totalment el nostre discurs, perquè no només va ser el meu grup que va dir que la llei ja contenia els mecanismes per lluitar contra l'emergència d'habitatge, sinó que tots els grups de la majoria van dir-ho i, per tant, amb aquesta cessió desacreditem totalment el nostre discurs.

Creiem que el decret llei havia d'haver consistit, simplement, en recuperar el redactat de l'article 49, això em sembla important, em sembla urgent, això per a nosaltres justifica un decret llei, i per això no hi votarem en contra. Però, per tot el que he explicat, no podem assumir la resta del decret llei i per aquest motiu el nostre vot serà una abstenció.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Doncs passam a la votació per si es valida o no el decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran com a favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació.

Ha quedat clar? Va, votam.

29 vots a favor; 24 vots en contra i 4 abstencions.

Un cop validat el decret llei, sí que es demana si algun grup parlamentari desitja que es trameti el decret llei com a projecte de llei.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, president, demanam que es tramiti com a projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació. Votam.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
